

1/2019

INSANE

JYVÄSKYLÄN SUOMEN KIELEN OPISKELIJOIDEN AINEJÄRJESTÖLEHTI

Uudet (ja vanhat) aktiivit ovat täällä!

Osaatko yhdistää päät ja puheet? Lue aktiiviesittelyt sivuilta 8–9 ja 12–14.

”Intoa riittää vielä.”

Tutustu S2-harkkaan ja myötäelä seikkailu harkkavuoden läpi. Suuri harkkapaketti sivuilla 26–31.

IHMISET

- 8 Hallitus 2019
- 10 Puheenjohtajalta
- 11 Tapsan hallituspalsta
- 12 Sektorit 2019
- 24 Vaihtotarinoita

OPISKELU

- 4 Sanelämää
- 6 Kuposopo hyvinvointiviidakossa
- 26 S2-harkka
- 30 Seikkailu harkkavuoden läpi

SEIKKAILU

- 16 Muutto Fennicumista
- 21 Mitä evääksi elämään?
- 32 Seikkailu ruudun takana

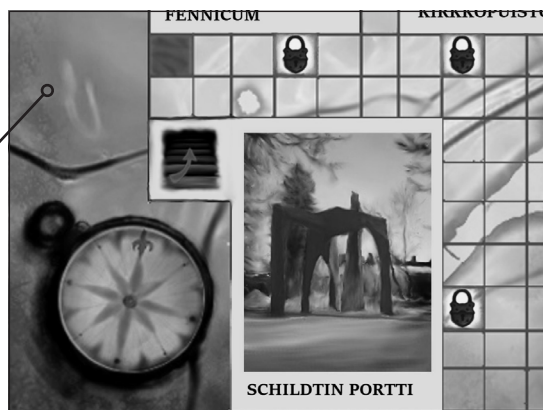
HUUHAA JA PUUHAA

- 18 Vappukalenteri
- 19 Tee-se-itse-Väiskihattu
- 22 Jyväskylä-Cluedo
- 34 Testaa seikkailijaluonteesi lujuus!
- 36 Novelli: Puu-Jyväskylä
- 38 Horoskooppi
- 39 Chiliä chorizoon, Heta Aho!

Kykeneekö fennisti murhaan?

Peli kokonaisuudessaan aukeamalla 22–23. Katso myös pelikortit takakannesta!

Popot jalkaan ja menoks!

InSane 18. vuosikerta

Julkaisija

Jyväskylän yliopiston suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestö Sane ry

Päätoimittajat

Heta Aho

Anni Mäkelä

Muut toimittajat

Janette Alatalo

Sofia Hopiavuori

Elina Kivelä

Anna-Kaisa Koskelo

Marjaana Kujamäki

Ville Kuusisto

Eveliina Lehtola

Alexi Mäkelä

Marke Rissanen

Ella Suhonen

Fanny Suominen

Anne Turunen

Pinja Uusitalo

Piirroksat

Sofia Hopiavuori

Taitto

Heta Aho

Elina Kivelä

Anna-Kaisa Koskelo

Aaro Kumpulainen

Eveliina Lehtola

Alexi Mäkelä

Anni Mäkelä

Marke Rissanen

Fanny Suominen

ISSN

2323-718X (printtijulkaisu)

2343-5488 (verkkójulkaisu)

Uudet asiat ovat (melkein) aina uusia. Ne saattavat olla pelottavia, piristäviä tai perin kummallisia. Toivottavasti tämä lehti on edes jotakin! Ja nyt alkuun.

Aiomme nyt tässä pääkirjoituksessa kertoa sinulle, miksi teimme tällaisen lehden. Lisäksi haluamme kannustaa sinua seikkailemaan enemmän jokapäiväisessä elämässäsi. Seikkaileminen on tärkeää, mutta vielä tärkeämpää on ymmärtää, että mikä tahansa voi olla seikkailu – ja tärkeää. Siksi teimme tämän lehden. Kehotamme sinua ajattelemaan laatikon ulkopuolella ja/tai ulkopuolelta, erityisesti lukiessasi uusinta InSanea. Muista, että kaikella on tarkoituksensa, vaikka sitä ei heti tunnistaisikaan. Virheitä et tästä lehdestä voi löytää, sillä lehti ottaa ne kaikki omakseen. Mikä edes on virhe? Lopulta se on vain yhden kirjaimen päässä virkkeestä.

Kun nyt ajattelet laatikon ulkopuolelta, ja/tai ulkopuolella, olet valmis kohtaamaan lehden. Se on oikeastaan aika kesy. Niin kuin seikkailut saattavat välillä olla, jos vain uskaltaa luottaa itseensä. Aina kannattaa luottaa itseensä. Luota itseesi.

Villimpiäkin sivuja toki on, niin kuin seikkailut saattavat välillä olla, jos vain uskaltaa luottaa itseensä. Voit myös ottaa vaikka kaverin mukaan, jos yksin ahdistaa. Kaverin kanssa ei todistetusti ahdistaa, vaikka jäisi Kuusamoon jumiin. Sellaisia kaverit ovat. Toivomme, että nautit lehden seikkailullisemmistakin sivuista. Toivomme myös, että ne kannustavat sinua katsomaan elämää ja varsinkin harmaata ruusunpunaisten lasien läpi. Tai sellaisten muunlaisten hassujen bilelasien läpi. Normaalit silmälasitkin toki toimivat.

Nyt lopetamme tämän. Muista, että loppu on myös alku.

Anni Mäkelä

www.facebook.com/sanejkl/

www.instagram.com/sanejkl/

Verkkosivut
<http://sanery.org>

Sanen taianomaiset Harry Potter -sitsit

8. maaliskuuta 2019,
Tylypahkan Jyväskylän toimipiste

TAMMIKUUN viimeisenä iltana runsas joukko noitia, velhoja ja jästejä kokoontui Kortepohjan Lillukkaan sitsaamaan. Paikalla oli niin ruotsalainen Voldemort, Ei-niin-Murjottava Myrtti sekä paikalle eksynyt jästi: yhteensä yli 30 henkeä! Tunnelma oli siten tiivis ja riehakas koko sitsien ajan.

Jokainen osallistuja oli valittu – tai integroitu – johonkin Tylypahkan neljästä tuvasta, jolle jokainen osallistuja keräsi pisteitä tai rangaistuksia sitsikäytöksellään. Hyvillä puheenvuoroilla sitsaajat saattoivat saada pisteitä omalle tuvalleen ja vastaavasti huonosta käytöksestä menettää pisteitä – oman henkilökohtaisen rangaistuksen lisäksi. Tällä kertaa jälki-istuntoon joutuneet joutuivat kehittämään velhotanssin sekä osoittamaan taitojaan taikajuomien sekoittamisessa.

Jokainen noitien ja velhojen koulussa opiskeleva joutuu opiskelemaan erilaisia taikamaailman termejä. Näitä termejä tuvat sitten vuorotellen selittivät illan aikana toastmastereille, ansaiten siten lisäpisteitä tuvalleen. Monet vastaukset olivat oikeita, mutta ennen kaikkea vastaukset oli luovia ja viihdyttäviä.

Suuressa salissa kotitontut pitivät huolen siitä, että opiskelijoilla oli edessään vesipullot ajatuksia virkistämään. Illan aikana pöytään tuotiin myös jästien herkkuruokaa pizzaa, monilla eri täytteillä.

Illan loppupuolella julkistettiin tupapokaalin voittaja. Tällä kertaa voiton vei Puuskupuhin tupa. Onnittelut vielä keran! Varsinaisen sitsitapahtuman päätyttyä monet lähtivät jatkamaan iltaa Kolmioille, ja osa jäi vielä Lillukkaan soittamaan pianoa ja laulemaan siihen asti, että tilat saatiin järjesteltyä ja kaikki todisteet noitien ja velhojen olemassaolosta hävitettyä paikallisten jästien silmistä.

PROFESSORI KUUSISTO
Tylypahkan tylsiltä hetkiltä
suojautumisen opettaja
sekä Sanelaisten killan
tapahtumavastaava

KUVA: VILLE KUUSISTO
(Tylypahkan tylsiltä hetkiltä
suojautumisen opettaja sekä
Sanelaisten killan tapahtuma-
vastaava)

Voittoisa Puuskupuhin joukkue. (toim. huom. Miksi kuva ei liiku??!??)

ANNE TURUNEN esittää:
Seikkailu bittiavaruudessa!

Uskallatko skannata?

Laskettelun riemua

SANE kokoontui yhdessä Corpuksen kanssa laskiaistiistaina laskettelemaan Harjun jäiselle rinteelle. Monella muulla ainejärjestöllä oli sama ajatus, joten mäkeä oli valloittamassa melkoinen joukko opiskelijoita. Myös SOOL oli paikalla tarjoamassa laskettelijoille kaakaota.

PARHAAKSI laskettelumetodiksi koettiin ihan vain perinteinen pyllymäki. Kokeilussa oli myös liukuri ja pulkka, mutta molemmilla välineillä vauhti kävi liian hurjaksi. Useammin kuin kerran turhan tehokkaat lasketteluvälineet heittivät kantajansa mäen alla olevan lumivallin yli. Isoilta vahingoilta säästyttiin, vaikka Corpuksen liikuntavastava tekikin lähempää tuttavuutta lyhtypylvään kanssa. Varsinaisen rinteiden sivussa testattiin pulkalla myös offroad-laskettelu, vaihtelevalla menestyksellä.

LASKETTELUN päätyttyä tapahtuma jatkui Opinkiven saunatiloilla. Tarjolla oli erinäisten sorminaposteltavien lisäksi laskiaispullaa sekä piirakkaa. Yleisen rennon hengailun ja lautapelailun yhteydessä spekuloitiin myös vastajulkaistun Game of Thrones -trailerin parissa. Sauna oli tänä iltana kovassa käytössä – vilpoinen laskettelukeli oli tehnyt varmasti oman osansa saunan korkealle käyttöasteelle. Illan pimetessä väki alkoi hiljalleen poistua koteihinsa, hymyissä suin hyvin onnistuneen illan päätteeksi.

VILLE KUUSISTO

Sanelempi

Fuksi, muista SKIPata opintojasi!

Kokemuksen syvä rintaääni

Voitasko tehdä adressi ettei The amanuenssi-Hannele saa eläköityä ikinä??

I<3Hannele

Oon aina, aina, halunnut kirjoittaa tällaselle, jee!!!

Onnellinen98

Tämän lehden ilmestyessä Sane juhlistaa edelleen onnistunutta Osma-häviötä! (Ennustettu 22.3.)

Loserscanbechoosers

Onko SKIP403 ihan pakko suorittaa, turhauttaa tollaset pilipalikkurssit..

MINÄ

Kevät on jo täällä!

Ole sinäkin, sanelainen.

Paluumuuttaja92

Voisko vaikka wolt-kuskit alkaa kuljettaa kirjoja Ylistöltä Seminaarinmäelle ja toisinpäin? Tämän takia en valmistu – eikä varmaan kirjastokaan.

C:n remontista viisastunut

Onko sinulla kerrottavaa?

Lähetä viestisi meille:

insane@sanery.org

Koposopo hyvinvointiviidakossa

On tärkeää huolehtia omasta hyvinvoinnistaan ja huomata itsestään, milloin tarvitsee toisten apua. **Koposopo-Pinja** kertoo, millaista apua yliopisto opiskelijoilleen tarjoaa, ja millaisissa tilanteissa niitä kannattaa hyödyntää.

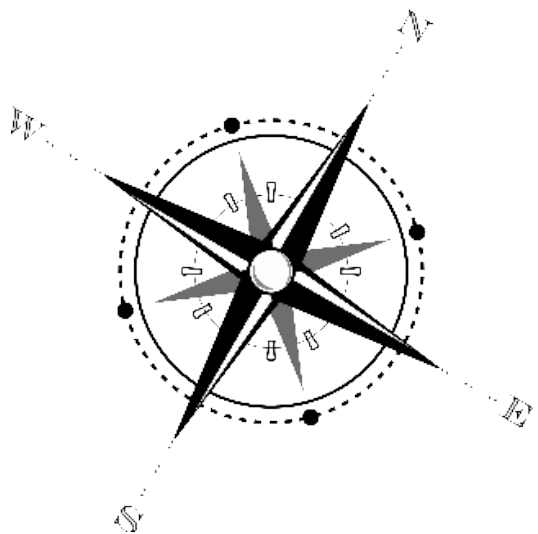
Yliopiston tarjoamat hyvinvointipalvelut muodostavat hankalasti hahmotettavan viidakon ja joskus on haastavaa selvittää, mistä apua juuri omaan tarpeeseen saa ja miten, milloin ja kehen voi ottaa yhteyttä, jotta apua saa. Jokaisen matka hyvinvointipalveluiden viidakossa on varmasti erilainen ja kun vaihtoehtoja on runsaasti, niin avun pyytäminen voi tuntua vaikealta ja jotkin hyvinvointipalveluista kuulostaa pelottavilta ja suuren kynnyksen palveluilta. Siksi minä, eli koposopo-Pinja, avaan nyt omien kokemusteni puolesta, miten palveluviidakossa voi lähteä suunnistamaan ja millainen reitti siitä saattaa muodostua.

MATKANI ALOITUS

Oman reissun suunnitteleminen kannattaa aloittaa heti, kun tuntuu, että oma jaksaminen ei riitä, opinnot tuottavat ahdistusta, kohtaa yllättävän kriisin, mieli on maassa jatkuvasti tai mistä muusta syystä tahansa, joka vaikuttaa opintoihin, hyvinvointiin ja koko elämään alentavasti. Kaikkea ei myöskään tarvitse suunnitella etukäteen, vaan polun voi aloittaa suuntaamalla yhden hyvinvointipalvelun luo – seuraavalle reitille saa varmasti aina apua, jos ensimmäisellä ei tärrpää.

Minun polkuni lähti siitä, kun kuukausittain sähköpostiin (vähän rasittavastikin) pomppaava Opiskelijan kompassin mainos tuli tuolloin eteen hyvään aikaan ja ajattelin vilkaista olisiko siitä apua – takana oli rankka kevät, rämpiä eteenpäin menty kesä ja tulossa kandidisyksy. Opiskelijan kompassi on verkossa toimiva elämäntaito- ja hyvinvointiohjelma, jota tehdessä ei tarvitse nähdä ketään

Sille polulle tuli lähdettyä aika ex tempore, mutta hyvikselle puhuminen oli leppoisa ja rentoa.

ja kukaan ei tiedä, että sitä tekee eli se on aika matalan kynnyksen hyvinvointiohjelma oikeastikin, minkä vuoksi itsekkin päätin testata sitä. Matka alkoi siis itsenäisesti, kun perehdyin Opiskelijan kompassiin ja tein siellä viikoittaisia harjoituksia itsekseen. Kivaa oli, että etenemään pystyi omaan tahtiin ja itsekseen, mutta jos joku kaipaa enemmän tukea, mutta haluaa silti tehdä itsenäisesti, niin Opiskelijan kompassista on myös tuettu malli. Opiskelijan kompassi ei välttämättä toimi parhaiten, jos stressin tai ahdistuksen kanssa on jo suuria vaikeuksia, mutta minulle se toimi ja sain keinoja stressin ja ahdistuksen kanssa pärjäämiseen.

APUA HYVIKSILTÄ

Opiskelijan kompassin ollessa vielä kesken päädyin kevään puolella höpöttämään muistakin kuin kandiin liittyvistä asioista kandiohjaajalleni, joka sattuu olemaan yksi laitoksen hyviksistä. Hyvikset ovat opiskelijoiden hyvinvointineuvoja, jotka on koulutettu hommaansa ja olemassa opiskelijoita varten. Suomen oppiaineesta löytyy kaksi

hyvistä, **Vesa Jarva** ja **Sari Sulkunen**, ja heihin voi ottaa hyvin matalalla kynnyksellä yhteyttä, kuten muihinkin Kie- li- ja viestintätieteiden laitoksen hyviksiin. Hyviksen ei siis tarvitse olla juuri omasta oppiaineesta. Sille polulle tuli lähdettyä aika ex tempore, mutta hyvikselle puhuminen oli leppoisaa ja helppoa. Minulle hyviksen kanssa puhuminen, vaikkakin nopeasti, toimi paremmin kuin Opiskelijan kom- passi. Hyvisten luo löytää myös helposti, sillä pelkkä sähköpostin laittaminen riittää ja sitten vaan sovitaan missä ja milloin nähdään – toki A-rakennuksella seikkaileminen voi olla vavisuttavaa, jos Vesaa tai Saria lähtee tapaamaan sinne.

Aina voi ottaa yhteyttä koposopoon
- me ainakin neuvotaan ja autetaan
etsimään parempaa apua!

USKALTAUDUIN MIND+VIBEN KURSSILLE

Ajattelin jo, että mun seikkailut ovat nyt ohitse ja kiltisti ki- pittäisin vaan saman hyviksen luo juttusille uudestaan tar- peen vaatiessa, mutta bongasin yliopiston sähköpostissa mainoksen Mind+viben Mielenhyvinvointi-kurssista, jolle ilmoittauduin pienen epäröinnin jälkeen. Vertaistukiryhmä ja eri teemoihin, kuten arvoihin, tunnetaitoihin ja stressiin, keskittyminen kuulosti testaamisen arvoiselta. Kurssin en- simmäisen tapaamisen jälkeen olo on jännittynyt, mutta toiveikas. Tällaisiin vähän erikoisemman kuuloiisiin mah- dollisuuksiin kannattaa tarttua, koska apua ja itselle toi- mivat palvelut voi löytyä mistä tahansa kolkasta yliopistoa, vaikka Agoran pienistä opetustiloista.

VIELÄ KULKEMATTOMAT POLUT

Muutama polku jäi itseltä vielä tekemättä, mutta vielä olisi mahdollista etsiä HYVY-kursseille, jossa saa pienryh- män ja opettajan ohjausta omiin pohdintoihinsa. C-raken- nukselle eksyessään voi etsiä yliopiston oppilaitospapin luokse. Myös YTHS kannattaa muistaa, sillä sitäkin kautta on mahdollista saada apua ja tukea mielen hyvinvoinnin kanssa. Lisäksi aina voi ottaa yhteyttä koposopoon – me ainakin neuvotaan ja autetaan etsimään parempaa apua! Yliopiston eri hyvinvointipalveluihin, kuten Opiskelijan kompassiin ja hyviksiin, pääsee tutustumaan kätevästi osoitteessa: <https://www.jyu.fi/studentlife>.

PINJA UUSITALO

Parempaa oloa!

Olemme varanneet sinulle alle tilaa, johon voit kirjoit- taa huolesi. Kirjoittamisen jälkeen paperi kannattaa polttaa, jotta huolesi voivat lentää taivaan tuuliin ja sinä pääset niistä eroon.

-
-
-
-
-

Jos et halua polttaa ihanaa InSaneasi tai se ei auttanut, kokeile tätä vaihtoehtoista listaa (jos haluat ja jaksat, emme pakota sinua mihinkään):

- Ota kuppi teetä
- tai muuta haluamaasi lämmintä juomaa
- Rapsuta eläintä
- tai itseäsi
- Halaa jotakuta - ja vastaanota hali!
- Syö suklaata
- Puhu basilikalle
- tai muulle huonekasville
- Ota päiväunet
- Käy kävelyllä metsässä
- Koita viimeistellä stressittävä asia
- Aloita - niin voit joskus myös lopettaa

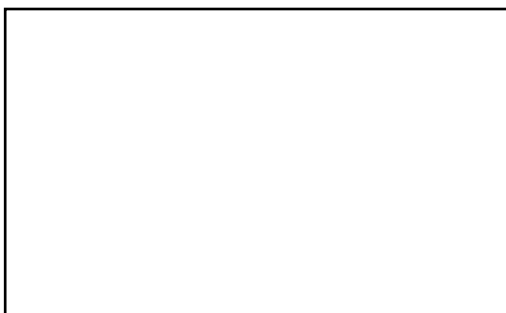
(Kirjavinkkaus: **Olli-Pekka Tennilän** *ololo* (2008) tuot- taa pohdiskelevan ololon.=)

ANNI AHO JA HETA MÄKELÄ

Sanen aktiivit 2019

Sanelle valittiin vuoden 2018 syyskokouksessa uusi hallitus sekä koko joukko aktiivis-
takin aktiivisempia sektorivastaavia. Kysymme, mistä heidät tunnistaa, ja seuraavilla
aukeamilla pääsetkin tunnistustehtäviin.

(Jos tehtävä tuntuu liian vaikealta, kurkkaa vastaukset alalaidasta, jottei kukaan jää
tuntemattomaksi!)

1. MISTÄ TULET?
2. MITÄ TEET JA MITÄ HALUAISIT
TEHDÄ PESTISSÄSI?
3. MISTÄ SINUT TUNNISTAA?
4. ELÄMÄSI SUURIN SEIKKAILU?

2.

1.

3.

MARJAANA KUJAMÄKI, puheenjohtaja

1. Tuun Nakkilasta, keinutuolien ja nahkiaisten luvatus-
maasta. Äsken tulin kirjastolta toista kertaa tänään, koska
ekalla kerralla unohdin kirjastokortin kotiin.

2. Teen oikeastaan vähän kaikkea: pääasiassa hoidan
hallinnollisia juttuja, kutsun koolle ja pidän hallituksen
kokoukset ja pitelen järjestön lankoja käsissäni. Haluan
uudistaa ja kehittää Sanen toimintaa, mutta en missään
tapauksessa yksinani. Perinteiset ja hyväksi havaitut asiat
ovat tärkeitä, mutta haluan antaa kaikille aktiiveille mah-
dollisuuden tuoda ideoitaan esiin ja toteuttaa niitä. On-
neksi meillä on tehokas aktiiviporukka, jolta tulee kyllä
ideoita jokaisen pään menoksi.

3. Pinkistä polkupyörästä, kovia kokeneesta Känken-re-
pusta, jossa on porilainen ystävällismielinen kehotus "pyä-
räil ny *sensuroitu" sekä ympärilleni leviävästä kandiahdis-
tuksesta.

4. Niinkin tavallinen asia kuin Jyväskylään muuttaminen.
Näin Satakunnan kasvattina tänne tuleminen oli suoras-
taan kulttuurishokki, koska ihmiset olivatkin mukavia toi-
silleen ja joka toinen vastaantulija tuntui olevan savolai-
nen. Edelleen kaverit kotiseudulta ihmettelee, miksen jo
pakene täältä pois. Seikkaillaan nyt loppuun asti kun ker-
ran aloitettiin.

VEERA MÄNNISTÖ, vpj ja Lingviestit-vastaava

1. Oon kotoisin betonin ja leca-soran luvatus-
maasta, Kouvolasta. <33

2. Toimin puheenjohtajan apurina ja hoitelen kaikenlaisia
juoksevia asioita. Lingviestit-vastaavana oon linkkinä Sa-
nen ja Lingviestien välillä. Haluaisin osaltani vaikuttaa sii-
hen, että Sane toisi jäsenilleen maksimaalisen määrän iloa,
apua ja tukea arkeen.

3. Mut tunnistaa pitkästä ruhosta ja tyhmistä vitseistä.

4. Se kun pari vuotta sitten päätin oikaista talvella metsän
läpi kotiin, eksyin ja jäin jumiin lumihankeen. Mun jalka
meni hankikannosta läpi ja upposi lampeen. Kesti hetki
riuhtoa se irti sieltä. Sit rymysin ympäri metsiä eeerittäin
pitkältä tuntuvan ajan ja lopulta ku pääsin ulos metsästä,
tajusin että olin tullu ulos ehkä sata metriä siitä kohdasta
eteenpäin, mistä olin sinne metsään mennyt.

TUOMO NIIRANEN, rahastonhoitaja, kansainvälisyysvastaava, emäntä ja isäntä

1. Mä oon Niirasen Tuomo ja kotoisin olen muualman na-valta eli Kuopijosta.
2. Tänä vuonna toimin Sanen rahastonhoitajana eli saan ja haluan seikkailla läpi tilitietoviidakkojen ja vartioida yhteistä aarrearkkuamme. Jee!
3. Minut tunnistaa varmaan parhaiten alati hyrräävästä moottoriturvastani.
4. Olen eksynyt Latviassa ja kävellyt kaupungin reunan yli.

ALEKSI MÄKELÄ, sihteeri ja tiedottaja

1. Tulen usein muun muassa Yläkaupungilta, Kangasalta (EI ESIM KANGAS_ALASTA), kirjastolta, syömästä tai kahvittelemasta.
2. Sihteerin pestissä kirjoitan Sanen kokousten pöytäkirjat ja lähetän ne jäsenistölle "kohtuullisen ajan kuluessa". Tiedottajan ominaisuudessani taas pidän huolta Sanen viestinnästä, sähköpostilistasta ja nettisivuista. Mitäkö haluaisin tehdä? Lähettää ne pöytäkirjat hivenen kohtuullisemman ajan kuluessa sekä syytää inspiroitunutta ja rai-kasta materiaalia mediat täyteen!
3. Varmaan vihreästä repusta ja silmälasista.
4. Elämä itsessään on kaikista suurin seikkailu! EI KUN KUULE MEILLÄPÄS INTISSÄ VUONNA 2015 AUKKIMARSSI OLI VARMAAN JOKU 145 KILOMETRIÄ KOSKA PAANANEN SUUNNISTI MEIDÄT HARHAAN JA OLI NIIN SUMUISTA ETTEI NÄHTY KÄSIVARTTA PIDEMMÄLLE JA LEHTINEN VIELÄ POLTTI VAHINGOSSA PUOLET KARTASTA TRANGIALLA JA MEIDÄN VÄÄPELI KÄSKI KAIKKI KANTAMAAN MUKANS SEITHEMÄÄ YLMÖÄRSIÄ TELAMIINASJDFBFMSL,hhh

VILLE KUUSISTO, tapahtuma- ja liikuntavastaava ja isäntä

1. Parkanosta tulen, mutta syntyjään olen Evijärveltä.
2. Minulla on monia tehtäviä, mutta mitään virkaa en kuitenkaan tee yksin!
3. Ääneni ja nauruni kantaa kauas, joten minut todennäköisesti kuulee ennen kuin näkee. Useimmiten päälläni on flanelli ja farkut. Leualtani löytyy myös pieni loven kaltainen arpi, jonka partani tosin kätkee nykyään.
4. Kyseinen lovi leuassani on taisteluarpi, joka on jo yli kaksikymmentä vuotta vanha. Suuri seikkailija Ville 1v kävi kii-vaan taistelun metallista vessapaperirullatelinettä vastaan. Raavas vastustajani ikävä kyllä kaatoi minut päälleen, mursi leukani ja jätti pysyvän jäljen leukaani muistutuksena siitä, ettei koviille ja teräväpäisille vastustajille kannata ryttyillä.

PINJA UUSITALO, kopo-sopo, ympäristö- ja kehy- sekä Jano-vastaava

1. En tuu mistään, vaan oon ollut Jyväskylässä jo valmiina!
2. Pesteihin kuuluu JY:n kokouksissa viilettämistä, ja kopo-sopona vastaan sanelaisten edunvalvonnasta ja osallistun myös suomen kielen oppiaineen opsin kehittämiseen. Kehy- ja ympäristövastaavana pidän huolta, että Sanessa ajatellaan ympäristöä. Tuputan siis kestoastioita tapahtumiin ja pidän silmällä, että kokouseväistä löytyy valinnan varaa vegeillekin.
3. Torkkupeitoista eli mun kaulaliinasta! Tykkään isoista huiveista, joihin kietoudun kotoa poistuessa.
4. Elämäni suurin seikkailu on ollut reissu uimapatjalla mökiltä Laukaan satamaan jätskille. Matkaa neljä kilometriä suuntaansa, toivo meinasi vastatuulella loppua ja samoin käsistä voimat eteenpäin pitkin Saraaveden selkää kauhoessa, lompakko pudota järveen useamman kerran ja Laukaan satamaan päästessä tajusin, ettei mulla ollut vaatteita mukana. Uikkarit päällä ja uimapatja kainalossa jätskille. Paluumatka sujui leppoisammin myötätuulella kohti omaa mökkirantaa!

Hallituksen Peppi ja Veera vielä seuraavalla sivulla, kurkkaa myös sektorivastaavat!

Seikkailukirjat ovat poikia varten

YRITIN etsiä Kielitoimiston sanakirjasta määritelmää seikkailulle, mutta onnistuin kirjoittamaan hakuun seiakkilu. Onneksi haku tuotti lopulta tulosta, vaikka seiakkilua ei vielä olekaan hyväksytty suomen kielen sanaksi. Kielitoimiston sanakirjan mukaan seikkailu on jotain epätavallista tai jännittävää, jopa vaarallista. Seikkailijattarelle esimerkiksi kauseena toimii: "Miehen rahoja havitteleva seikkailijatar." Seikkailunhalu taas on miehille luontaista. Seikkailukirjat ovat poikia varten. Yritin vain seikkailla eli toimia jännittäviä tapahtumia tavoitellen tai olla uhkarohkea, mutta tekikö tämä seikkailu Kielitoimiston sanakirjassa minusta sittenkin miehen rahoja havittelevan naisen, koska seikkailukirjoja en ainakaan voi naisena lukea. Ehkä olenkin seiakkilutar, tavallisista asioista jännittävän tekevä tavallinen tallaaja.

EIKÖ tässä ollut teidän mielestänne mitään järkeä? No ei tarvinnutkaan olla, sillä mulla ei ollut ennen tuota kirjoitusvirhettä minikäänlaista ideaa siitä, mitä kirjoittaisin. Siitä se ajatus sitten lähti, ja nyt mulla on

idea. Nimittäin tajusin, että oon useinkin sellainen ihminen, joka yrittää tehdä jostakin pienestä asiasta itselleen vähän suurempaa. Ei sillä, että päivittäin istuisin Kielitoimiston sanakirjan äärellä selaillen eri sanojen määritelmiä, mutta nyt se oli tämän päivän ehkä kivoin juttu. Tämän päivän pikku seiakkilu internetin ihmeellisessä maailmassa. (Nyt joku muistaa mun viime syksyn InSane-jutun Wikipediasta, mutta ihan oikeasti teen elämässäni muutakin. Ainakin joskus).

JOSKUS opiskelijoista saattaa tuntua siltä, että seikkailuille ei ole aikaa ja elämä on välillä liiankin tasapaksua. Kun ajattelin koko seikkailuteemaa, ajattelin vain, että eihän mun elämässä ole mitään seikkailuita, en koskaan tee mitään jännittävää. Tajusin kuitenkin, että ei elämän tarvitse olla täynnä uskomattomia matkoja tai uhkarohkeita valintoja, jotka muuttavat lähes koko elämän. Seikkailu voi olla kaverin synttärjuhla (aika usein nimittäin on), lenkki

lähimetsään tai vähän kauempaankin metsään, parin päivän lomareissu Kouvolaan tai kuukauden vaellus Nepalissa. Viime kuukaudet (lue: vuodet) ovat olleet hieman stressaavia, joten viikonloppureissunkin toteutuminen on mulle suuri seikkailu, josta kestää toipua monta seuraavaa viikonloppua. Älkää siis ottako stressiä siitä, että kavereiden insta on täynnä ihania lomakuvia ja itse seikkaillet lähinnä kirjastolle hakemaan lähdekirjoja esseisiin. Seikkailuja on niin monia erilaisia kuin on ihmisiäkin, ja tärkeintä on, että kokee saavansa jännitystä edes jostakin. Vaikka siitä, menikö tentti läpi vai kaivetaanko vaelluskengät esiin uusintatenttiin lähtöä varten.

ARVATKAA kuinka monta kertaa lopulta vahingossa kirjoitin seiakkilu tähän tekstiin? Tasan niin monta kuin yritin kirjoittaa seikkailu. Ja toisin päin. Kivoja seikkailuja lähisaleen seikkailijoille ja seiakkiluttarille!

MARJAANA KUJAMÄKI

KUVA: MARIKA KUJAMÄKI

Mahdollisuuksien maailma

LIIKUNTA- ja tapahtumavastaavalta odotetaan aina paljon aktiivisuutta sekä kokeilunhalua uusiin tapahtumiin. Kaiken seikkailullisen aktiviteetin ei kuitenkaan tarvitse tapahtua erikseen järjestetyissä tapahtumissa, vaan ihan jokaisen arjessa löytyy mahdollisuuksia seikkailuun. Tämä pätee myös minuun.

ITSE aikoinaan Jyväskylään muutettuani kuljin katuja ja teitä ilman minkäänlaisen navigaattorin apua. Oli aina oma seikkailunsa päästä haluamaansa paikkaan,

mutta ainakin kaupungin teitä ja reittejä tuli opittua omien jalkojen työn kautta. Vaihtoehto, jota suosittelen erityisesti kaupunkiin uutena muuttaneille! Aivan kaikki reitit eivät kuitenkaan jää millään mieleen. Ainakin minulle Agoran oikeiden luokkatilojen löytäminen on yhtä haastavaa kuin aina: väittäisin huoneiden vaihtavan taianomaisesti paikkaa aina puolen vuoden välein.

JYVÄSKYLÄ kaupunkina tarjoaa lukuisia mahdollisuuksia eri harrastuksille.

Ainejärjestönä me teemme tietenkin oman osamme, mutta vaihtoehtoja on niin paljon ja aikaa niin vähän, että kaikkiin mahdollisuuksiin on yksinkertaisesti mahdotonta tarttua. Pienellä määrällä seikkailumieltä varustettuna kuka tahansa voi kuitenkin mennä kokeilemaan esimerkiksi runonlausuntaa, kädentaitoja tai kajakkipoloa oman maun mukaan. Tunnen aina pientä heikotusta ajatellessani Sane ry:n seinäkiipeilykokeilua parin vuoden takaa, mutta kokeiluani en silti kadu!

JA kun vastaan tulevat realismin rajat, on aika luoda itse oma seikkailunsa. Pöytäroolipelien harrastajana aikani kuluu paljon uusien maailmojen, hahmojen ja seikkailujen luomiselle, joita pääsen sitten muiden kanssa rakentamaan ja elämään ihan vain pöydän ääreltä käsin. Parasta tietenkin on, että kukaan ei tiedä, miten seikkailu lopulta päättyy – vai päättyykö se koskaan?

VILLE KUUSISTO

KIMMO YLINEN

Kun kuulet tämän äänen: "PLING!", nuolaise sormenpäätäsi ja käännä sivua!

VEERA NIUTANEN, fuksi- ja yritysysteistyövastaava

1. Tuun pienestä kylästä nimeltä Launonen.
2. Molemmista pesteissäni haluaisin päästä hieman uuden äärelle ja kihisen innosta etenkin jo aluillaan olevien yrkkäpuolen juttujen kanssa.
3. Mut tunnistaa pörrötukasta ja viininpunaisesta repusta! Ja koirankarvanteisistä vaatteista...
4. Tätä piti oikein miettiä, viime kesän Tukholman reissu tai sitten tämänhetkinen koiranpentuarki. Ehkä kuitenkin jälkimmäinen, sillä Kide on ensimmäinen oma pentuni, joten sen kanssa ihan kaikki on ollut aikamoista seikkailua!

1.

2.

4.

5.

PEPPI KAJOLUOTO, haalarimerkki- sekä työelämä- ja alumnivastaava

1. Muutin Jyväskylään Helsingistä ja oon sopeutunut tänne niin hyvin, että pääkaupunkiseudun ihmispaljous on jo alkanut ahdistaa.
2. Vuoden aikana haluan pitää Sanen merkkivalikoiman ajan tasalla ja mahdollisesti suunnitella myös uusia merkkejä. Työelämä- ja alumnivastaavana haluan järjestää tapahtumia, joissa sanelaiset saa esimerkiksi tärkeitä kontakteja työelämään ja apua työnhakuun.
3. Naurusta.
4. Yksi mun elämän suuria seikkailuita oli se, kun kevään pääsykoetta edeltävänä päivänä eksyin matkalla Matka-keskukselta Laajavuoren Scandiciin. Lopputuloksena oli kolme ja puoli tuntia kiertelyä muun muassa Viitaniemessä ja Kortepohjassa 25 asteen helteessä.

ANNA JÄATTEENMÄKI, liikuntavastaava

1. Olen kotoisin Lapualta.
2. Haluan järjestää kahden muun liikkavastaavan kanssa sanelaisille mielekkäitä liikuntatapahtumia ja olla mukana luomassa hyvää yhteishenkeä.
3. Iloisesta viikotuksesta, jota harrastan, kun nään tuttuja yliopistolla.
4. Tähän täytyy vastata, että elämä itse.

3.

KAROLIINA TAKKINEN, koposopo

1. Tulen vähän sieltä täältä, viimeisin asuinpaikkani oli suomen Chicagossa mutta juuret Juvalla Etelä-Savossa.
2. Edunvalvonnan lisäksi huolehdin sanelaisten hyvinvoinnista ja yhdenvertaisuudesta. Tämä on oikein mukavaa ja mielenkiintoista!
3. Minut tunnistaa tummanpuhuvasta olemuksestani helpoiten, mutta yleensä minut on myös aika helppo kuulla...
4. Elämäni suurin seikkailu on todennäköisesti tapahtunut jossakin pelissä. Melko säälittävää, eikö?

MINNA HAUTANIEMI, haalarimerkkivastaava

1. Tulen Karijoelta Etelä-Pohjanmaalta.
2. Myyn Sanen merkkejä. Toivottavasti uudet merkit haalareissa saavat merkkien ostajan hyvälle mielelle!
3. AITO punapää (oikeastaan hiukseni ovat kuparin väriset).
4. Elämä itsessään on jo suurin seikkailu, jonka kokee.

VIOLA AALTONEN, yritysysteistyövastaava, emäntä ja isäntä

1. Suomen Turuust!
2. Toimin yritysysteistyövastaavana Veeran kanssa ja meidän homma on vastata Sanen yhteistyökumppaneista ja tulevien fuksien haalareista. Haluan yrkkävastaavana hankkia Sanelle kivoja yhteistyökumppaneita ja hyviä alennuksia!
3. Kannan aina kahvia mukana. Ja kuulemma viljelen turkulaisia sanontoja (tähänkin vastasin "ai joo vai?", kun kysyin tätä kysymystä kaverilta...)
4. Varmaan tähän mennessä se, kun lähdin kiertämään Eurooppaa ilman rahaa ja suunnitelmia.

SIIRI HYNÖNEN, haalarimerkkivastaava

1. Tulen Mikkelistä (Mikkelikikkeli, hehe).
2. Haluaisin, että kukaan sanelainen ei koe haalareitaan tyhjiksi.
3. Kitisevästä mummopyörästä, jolla kiidän paikasta toiseen.
4. Mieleenpainuvin on hautausmaaseikkailu äitini ja tätini kanssa. Olin ehkä 10-vuotias ja olimme käymässä Helsingissä tuttujuu luona. Lähdimme etsimään sukulaistemme hautoja ja kiertelimme hautausmaita varmaankin neljä tuntia löytämättä oikeaa paikkaa. Tällä seikkailulla onnistuimme eksymään, emme löytäneet porttia ulos hautausmaalta, kiipesimme kiviaidan yli ja juoksimme karkuun, kun vihainen nainen alkoi huutamaan, että siitä ei saa kii- vetä. Lopulta meidän täytyi soittaa äidin serkulle, joka tuli opastamaan meidät oikealle hautausmaalle.

SALLA SAARI, työelämä- ja alumnivastaava

1. Tuun Sipoosta.
2. Haluaisin tutustuttaa sanelaisia meidän alumneihin ja järjestää jäsenille hyödyllisiä tapaamisia, työpajoja ja koulutuksia työelämään liittyen. Ja oppia siinä sivussa ehkä itsekin.
3. Yliopistolla pyrin siihen, että mua ei tunnista. Jos haluan, että mut tunnistetaan, pidän yleensä aika kovaa ääntä.
4. Elämäni suurimmat seikkailut on kyllä lapsuudessa sis-kojen kanssa toteutetut maailmanympärymatkat. Meidän mökillä on piiiiitkää ranta, joka on pääosin kivikkoa. Ollaan nimetty isot kivet eri maiden mukaan ja hypelty sitten kiviä pitkin maasta toiseen. Hyppelemällä ollaan edetty ainakin Skandinavian ympäri ja myös vähän kauemmas Islantiin ja Grönlantiin.

Eikä tässä vielä kaikki,
kurkkaa myös loput sektorivastaavat!

ANNI MÄKELÄ, InSanen päätoimittaja

1. Tulen Orimattilasta. Eli Lahesta, koska en jaksakaan selittää, missä Ola on.
2. Huolehdin InSanen sometiedotuksesta, suunnittelen lehteä, kirjoitan lehteen, taitan lehteä, hoidan lehden painoon, yritän auttaa kaikkia, jotka haluavat osallistua InSanen tekemiseen. Tai siis teen kaiken mitä Heta ei tee. Haa-veilen värillisestä printti-InSanesta.
3. Kävelen aina tosi lujaa, vaikka ei olisi kiire minnekään. Luulisin ainakin itse tunnistavani itseni siitä.
4. No, kerran jäin liftausreissulla jumiiin Kuusamoon...

HETA AHO, InSanen päätoimittaja

1. Alkujaan tuun Vantaalta, nyttemmin useimmiten Kortepohjasta (sain sen taas mainittua, hah!).
2. Lähetän muistutusviestejä lehden tekoon osallistuville, leivon pullaa ja satunnaisesti kirjoitan ja taitan juttuja. Haluan olla mukana tekemässä ihan parhaita InSanen numeroita!
3. Mut tunnistaa siitä, että oon aina pikkasen myöhässä, tai viimeistään piposta. Tai Kortepohjan mainostamisesta.
4. Suurimmat seikkailuni oon kokenut liftailla. Yhden ikimuistoisimmista 16-tuntisista "vietin" Annin kanssa, kun jumituimme Kuusamoon. Koimme ravintola Veijon karaokeineen ja moottoripyöräjengi-Tomeineen, ABC-aa-miaisen raksamiesten kanssa sekä pelkoa, että jäisimme sinne iäksi. Onneksi aina tulee norjalaismummo, joka vie vähän lähemmäs sijaintia "perillä".

SALLA REIJONEN, tapahtuma- ja liikuntavastaava

1. Olen suomen kielen, kirjallisuuden ja draamakasvatuksen opiskelija. Tulen Keski-Suomen vatikaanivaltioista Muuramesta.
2. Toimin molemmissa pesteissä aktiivipuolella. Haluan tehdä pesteissäni iloisia ja hyväntuulisia tapahtumia jokaiselle kaljakorinsinistä sävyä kantavalle opiskelijalle – ja miksei muillekin?
3. Minut tunnistaa superkovasta ja -röyhkeästä röyhtäilystä sekä vaaleanpunaisenoranssista tukasta.
4. Varmaan viime kesänä toteutunut kesätyö Yhdysvaltain Wisconsinissa. Toisaalta tulevaisuuteen katsoen sanoisin myös lässynlää ja plää plää eli kohta avioliittoon astuminen ja sitä kautta elämän suurimman seikkailun alkaminen.

Heidät puolestaan löydät teatterista! Tai Hyrylästä.

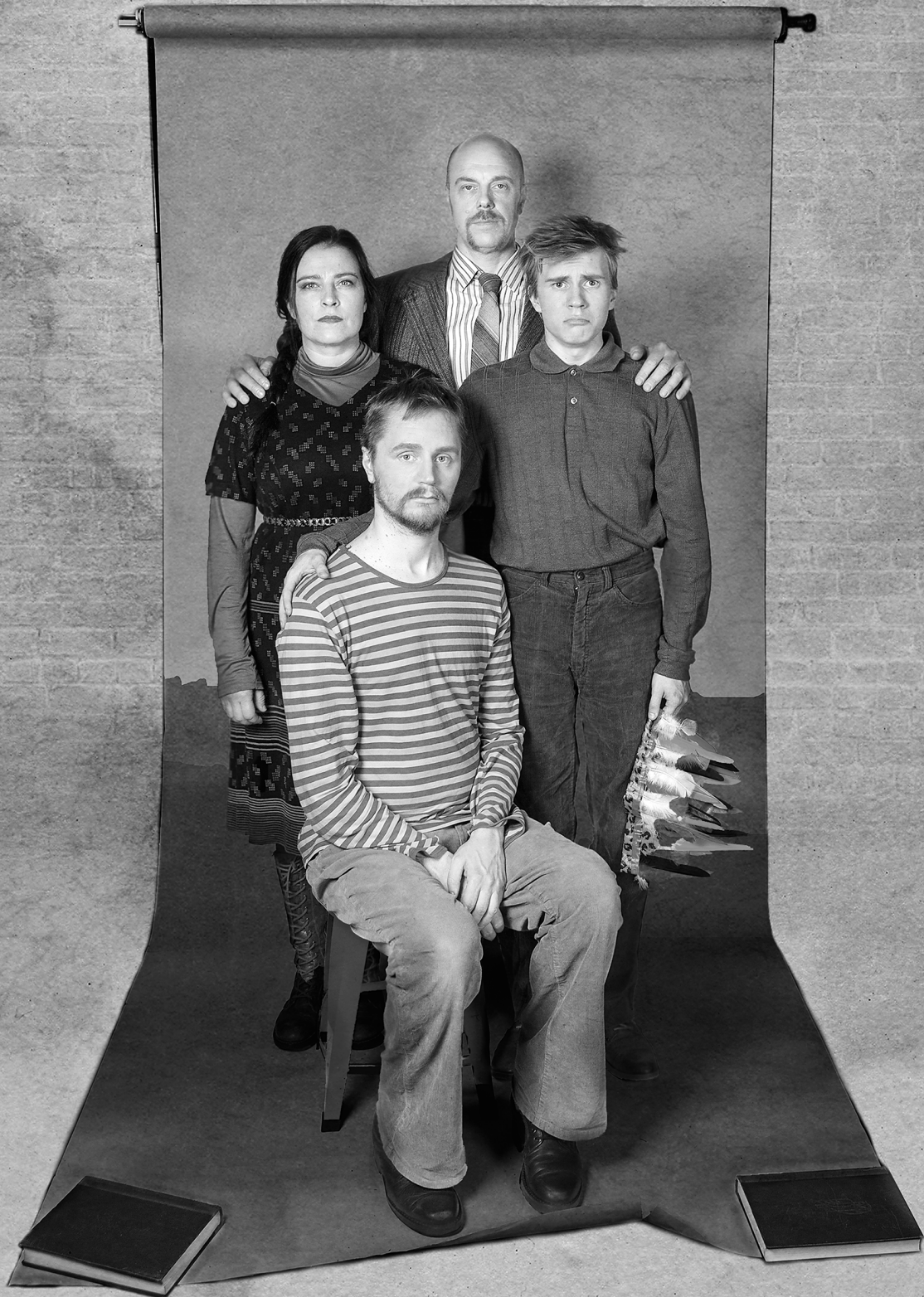
Huhhuh, olipa urakka!
Laske, montako aktiivia sait oikein ja vastaanota päivän mietelause.
0: Älä lottoa tänään.
1-7: Yleensä seitsemän oikein on hyvä tulos.
6-11: Ehkä lisänumerot ovat puolellasi.
Yli 14: Voit lunastaa voittonsi lähimmältä R-kioskiltasi.

Mikäli luet lehteä käänteisesti, seuraavilla sivuilla hallituksen ja muiden sektorien esittely.

ANTTI RAIVIO
KÄSIKIRJOITUS

MATTI TOLVANEN
OHJAUS

SKAVABÖLEN POJAT

ESITYKSET 27. HUHTIKUUTA ASTI HUONETEATTERISSA
Sammonkatu 4, Jyväskylä

www.huoneteatteri.fi
#huoneteatteri

Jyväskylän
Huoneteatteri

Liput 15/ 13/ 8 €
www.netticket.fi

Kun aika on...

Fennicum eli Äf eli Fennari on tullut suomen kielen opintojen myötä tutuksi lukuisille opiskelijoille. Fuksiaiset on perinteisesti aloitettu Fennicumien edustalta, ja onpa Fennarin pihalle kokoonnuttu myös vappuviikon viettoon. Viime syksynä Fennicumista muutettiin remontoituun A-rakennukseen. Kysyimme muutossa avustaneelta alumni **Reetta Ronkaiselta** muutosta ja rakkaan Fennicumimme tulevaisuudesta.

HANNELE KUUSELA-HÄKKINEN

Aivan ensiksi halusimme tietää, miksi Fennarilta muka piti muuttaa pois. Reetta Ronkaisen mukaan muutos syynä oli pitkäaikainen tavoite yhdistää koko Kieli- ja viestintätieteiden laitoksen henkilökunta saman katon alle. Muutolla haluttiin myös helpottaa oppiainerajat ylittävää yhteistyötä ja tarjota henkilökunnalle nykyaikaiset mahdollisuudet tehdä työtään esimerkiksi uuden tietosuojasetuksen asettamalla tavalla. Suomen kielen oppiaineen henkilökunta on kuulemma pääasiassa tyytyväinen uusiin tiloihin, sillä A-rakennus on rauhallinen ja siisti, ja ohjaustapaamiset voidaan järjestää yksityisissä tiloissa, toisin kuin Fennicumilla. Avokonttorikulttuuriin totuttautuminen vaatii kuitenkin jonkin verran aikaa.

Fennicumista siirryttiin siis A-rakennukseen, joka sijaitsee Historican vieressä. Suomen kielen oppiaineen henkilökuntaa tavatakseen on nouseva kolmanteen kerrokseen (eli huipulle), mutta **amanuenssi-Hannele** (joka osaa auttaa kaikessa, mihin et edes tiennyt tarvitsevasi apua!) majaillee onneksi ensimmäisessä kerroksessa muiden amanuenssien kanssa. Fennicumilla vaikuttaneet muut kielet henkilökuntineen löytyvät toisesta kerroksesta. Henkilökunta on työtiloissaan lukkojen takana, joten tapaukset on hyvä sopia etukäteen.

MUUTTOPUUHIA

Muutto Fennicumista A-rakennukseen vaikutti ainakin ulkopuolisen silmin pitkältä prosessilta, johon kului koko syksy. Fennicumien käytäviltä oli mahdollista tehdä todellisia löytöjä, ja ainakin yhden Ison suomen kieliopin takia on juostu kilpaa kolmannesta kerroksesta alakertaan. Reetta kävi läpi sekä muutettavan että pois jaettavan materiaalin, joten tiedustelimme hänen parhaita löytöjään: "Löydöistä suosikkini on venäläisten sotavankien kirjeet vuodelta 1942. Inhottavin löytö olivat kellarin tiskaamattomat astiat. Likaa jo vuodesta 2010."

Muita löytöjä olivat muun muas-

sa nykyisen henkilökunnan jäsenten vanhat opintosuoritusotteet, gradun osat ja tutkimussuunnitelmat, valokuvat oppiaineen historiasta ja kadoksissa ollutta tutkimusaineistoa (toim. huom. miten tutkimusaineisto voi kadota??).

"Inhottavin löytö olivat kellarin tiskaamattomat astiat."

Reetta löysi myös melkein kaikki perusopintoaikojensa tentit, mikä kuulostaa jo ajatuksena mielestäimme varsin epämukavalta. Toisaalta henkilökunnan jäsenten opintosuoritusotteiden löytäminen auttoi kuulemma

MINNA SUNIN VELI

Fennicummin viimeiset tontut.

ymmärtämään, että hekin ovat olleet tavallisia ihmisiä, joiden tutkimusaiheissakin on ollut parantamisen varaa. Toivo ei ole siis vielä menetetty meistä kenenkään osalta!

(Fennicumista löydetty paperit ja materiaalit on käyty läpi arkistonhallintasuunnitelman mukaisesti.)

HAIKEINA KOHTI TULEVAA

Mutta mitä Fennicumille tapahtuu nyt? Onko Fennicummitus tuomittu kummittlemaan tyhjillä käytävillä ilman ketään, jota pelästättää? Onneksi ei, sillä opetus jatkuu Fennarilla tavalliseen tapaan. Huhujen mukaan sinne on tarkoitus tulla myös opiskelutiloja. Reetan mukaan Fennicum on remonttiossa, mutta remonttia joudutaan

kyllä odottelemaan, sillä edes vuosi ei ole vielä tiedossa. Ja hyvä niin, sillä Fennicum ei kaikesta huolimatta ole täysin autio: muuton jälkeen sinne jäi vielä kaksi tutkijaa.

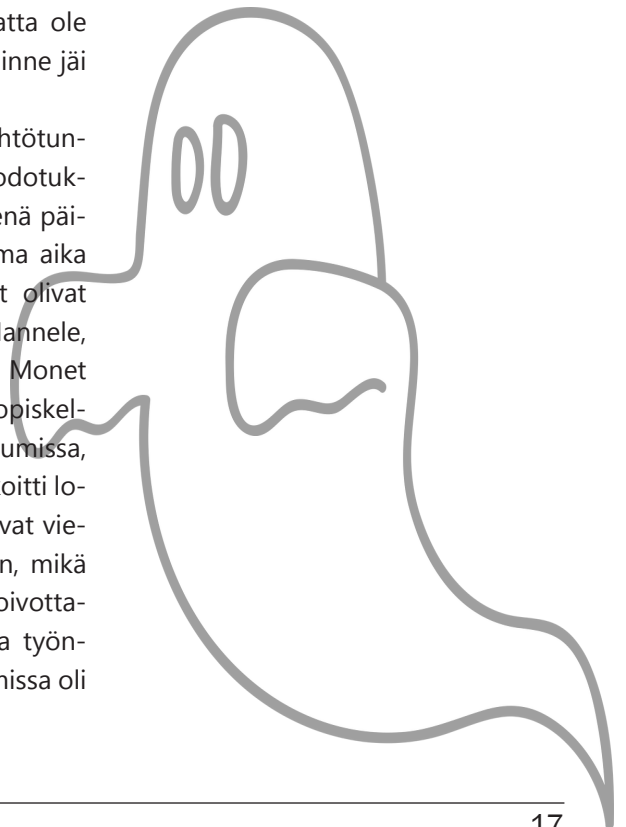
Kysyimme Reetalta vielä lähtötunnelmista eikä Reetta pettänyt odotuksiamme: tunnelma oli viimeisenä päivänä, 21. joulukuuta, kuulemma aika haikea. Viimeiset fennarilaiset olivat Reetan lisäksi amanuenssi-Hannele, **Vesa Jarva** ja **Minna Suni**. Monet henkilökunnan jäsenistä ovat opiskelleet ja työskennelleet Fennicumissa, joten fiilisteltävää riitti. Lähtö koitti lopullisesti, kun digipalvelut tulivat viemään koneet alta kesken työn, mikä kuulostaa varsin julmalta (toivottavasti kaikki muistivat tallentaa työnsä!). Viimeinen ateria Fennicumissa oli pipareita ja teetä.

Avokonttorikulttuuriin totuttautuminen vaatii kuitenkin jonkin verran aikaa.

SISÄILMAONGELMAT?

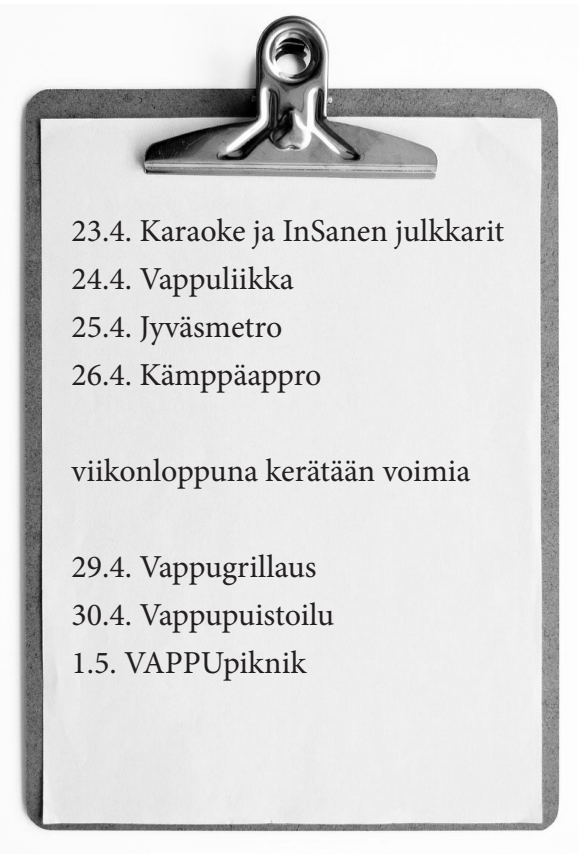
Lopuksi Reetta halusi vielä nostaa esille asian, joka luultavasti mietityttää monia sanelaisia, nimittäin Fennicummin sisäilmatilanteen. Aihe herättää keskustelua sekä opiskelijoiden että henkilökunnan keskuudessa, eikä tilanne ole virallisesti kovin selvä. Reetan mukaan muutolla ei kuitenkaan ole yhteyksiä F-rakennuksen sisäilmatilanteeseen. Fennicum on kuulemma joillekin ainoita tiloja, joissa he voivat työskennellä, mutta osalle se on aiheuttanut vakaviakin oireita. Tilanne on siis varsin hankala. Opiskelijoiden kannattaa kuitenkin oireillessaan seurata yliopiston sisäilmaohjeistusta ja kirjata havaintonsa järjestelmään.

ANNI MÄKELÄ

VAPPU!

Lehti on toivottavasti ilmestynyt ennen vappua, joten voit tarkistaa tästä viikon ohjelman. Sanella on vappuna hurjasti kaikkea hauskaa!

Tuliko tenkkapoo
 tällainen teksti, tässäkö,
 töpeksivätkö taittajat?
 Turhaan tuumaillet
 tarkasti tehtyä,
 tavaa tiuhempaan,
 tuonnempana tajuat!

In the meanwhile, take a

Näin askartelet ikioman väiskihatun!

1. Tarvitset sakset, suklaata ja liimaa.
2. Ja sinistä väriä (esim. kynä).
3. Väritä viereinen sivu siniseksi.
4. Leikkaa kaistaleet katkoviivaa pitkin.
5. Yhdistä väiskihatuksi (kuva sivulla 45). Voit käyttää apuna liimaa.
6. Jos haluat hifistellä, kiinnitä kaistaleiden väliin valkoista silkkipaperia.
7. Vaputa Väiskinä!

Tervetuloa TakeT teekauppaan!

NYT saa taas ihanaa ja virkistävää aitoa jääteetä!

TakeT on uuden, modernin konseptin teekauppa Jyväskylän sydämessä **Kauppakatu 27**:ssä.

Valikoimista löytyy yli **280 huolella valittua herkullista teetä**, kaikki kotiin mukaan ostettavaksi tai take awaynä heti nautittavaksi.

Meillä on **opiskelijahinnat** kaikille takeaway teejuomille (lämpimät teet, latet, matchat, jääteet) ja **opiskelija-alennukset** teenvalmistussivälineille.

Kauppakatu 27,
 40100 Jyväskylä
 040-3581484
 MA-PE 9:30-18:30
 LA 11:00-17:00

www.take-t.fi
 info@take-t.fi
 @TakeTteekauppaJkl
 @take_tteekauppa_jkl

Tee se itse - **väiskihattu**

Laukussa leipää ja -

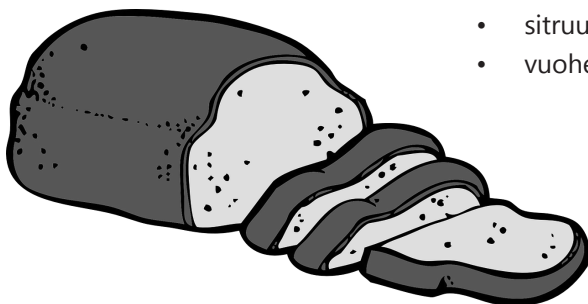
Seikkailuun vaaditaan avointa mieltä ja uskallusta, mutta mistään ei tietenkään tule mitään ilman ruokaa! Mitä seikkailuilla syödään? Olemme koonneet tähän pienen listan seikkailun lomassa nautittavista aterioista ja eväistä. Samalla vinkkaamme kirjoja*, mikäli nautit seikkailusi mieluummin kotoa nojatuolista käsin.

AAMIAINEN:

- leipää, juustoa, paljon olutta, pekonia (*Hobitti*, **J.R.R. Tolkien**)
- limppu, voita, kahvia, siirappia, marmeladia (*Vaarallinen juhannus*, **Tove Jansson**)

HAAKSIRIKKOUTUNEEN EVÄÄT:

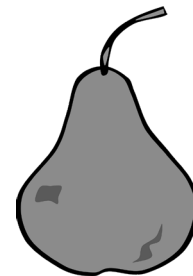
- laivakorppuja, rommia, leipää, riisiä, hollantilaista tahkojuustoa, kuivattua vuohenlihaa, likööriä, arrakkiviinaa

OMAVARAISEN HAAKSIRIKKOUTUNEEN LOUNAS:

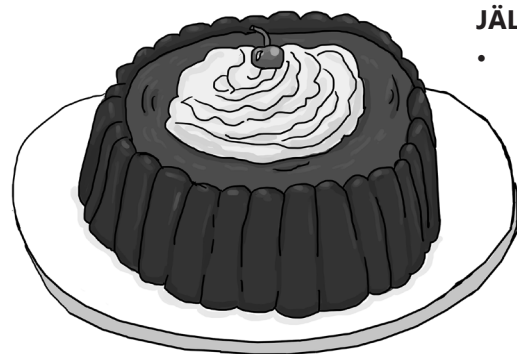
- sitruunoita, limettejä, viinirypäleitä (jotka voi kuivata rusinoiksi!)
- vuohenlihaa, kilpikonnanlihaa, kilpikonnanmunia

(*Robinson Crusoe*, **Daniel Defoe**)

RETKI- JA SEIKKAILUEVÄÄT:

- lembasia eli haltioiden matkaleipää (*Taru sormusten herrasta*, J.R.R. Tolkien)
- voileipiä juustolla, paistilla, kinkulla ja munilla, keksejä, suklaata, hedelmäkakkua (*Viisikko retkellä*, **Enid Blyton**)
- tölkillinen kurpitsamuhennosta (*Muumipapan urotyöt*, Tove Jansson)

JÄLKIRUOKA:

- kaakku vaaleankeltaisella kermavaahdolla ja paratiisipäärynöillä (*Muumipeikko ja pyrstötähti*, Tove Jansson)

Ruoka ja kirjallisuus yhdistyvät makoisasti myös **Suvi Aholan** Sivumakuja-teoksessa.

ANNI MÄKELÄ

*Jos haluat lisää kirjavinkkejä, siirry sivulle 7. Jos sen jälkeen kaipaat lisää luettavaa, voit siirtyä **Olli-Pekka Tennilän** muuhun tuotantoon.

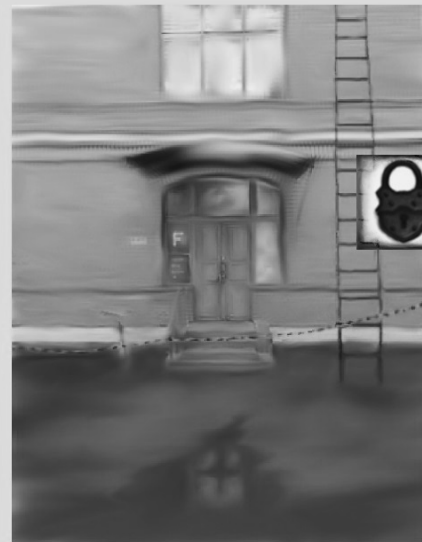
1. Pelissä tarvitet pelikorttien ja -laud-
dan lisäksi pelinappulat (6kpl), nopat
(2kpl), murhakuoren ja muistiinpa-
novälineet.
2. Nimensä mukaisesti peliä pelataan
kuten Cluedoa. Tarvitet siis myös
Cluedon pelisäännöt, mikäli peli ei ole
tuttu (löytyy wiki-pediasta).
3. "Huoneisiin" kuljetaan lukkoruu-
ditse, lukkoruudussa nappula ei vie-
lä ole huoneessa.
4. Pelissä on kaksi oikeiteitä, jot-
ka näkyvät laudalla nuoliopasteisi-
na portaikkoina. Oikeitit kulkevat
Schildtin portti-huoneen portaikos-
ta Tourujoki-huoneen portaikoon
(edestakaisin) ja vasemman yläkul-
man portaikosta pelilaudan oikean
laidan keskivaiheilla olevaan portai-
koon (edestakaisin). Ensimmäiseen
kuljetaan siis huoneiden sisältä ja
jälkimmäiseen, kuten muihinkin peli-
ruutuihin.
5. Muoviset aseet on korvattu kortein,
joten asekoriteista valikoidaan yksi
kutakin avoimeksi pöytään, jotta niitä
voi epäilysehdotusta laatiessa käyt-
tää.
6. Jokainen valitsee hahmokoriteista
yhden itselleen ja asettaa sen näky-
ville eteensä (Jos pelaajan hahmoa
epäillään, kyseisen pelaajan nappula
siirretään epäilylle murhapaikalle).
7. Loput asekoritit sekoitetaan samoin
kuin hahmokortit ja murhapaikka-
koritit. Murhakuoreen laitetaan ke-
nenkään näkemättä murhaajan, mur-
ha-aseen ja murhapaikan kortti.
8. Loput kortitit sekoitetaan ja jaetaan
pelaajille.
9. Tekijä ei ole vastuussa pelin toimi-
vuudesta käytännössä eikä periaat-
teessa.

SOFIA HOPIAVUORI

JYVÄSKYLÄ-CLUEDO

KORTEPOHJA

FENNICUM

KIRI

SCHILDTIN PORTTI

HARJU

TOURUJOKI

KOPUISTO

SATAMA

AINOLA

Vaihtamalla paranee –

Prahan-kiilto silmissä tšekkaamaan ulkomaista korkeakoulutusta.

HANNA-MARI RISTIMÄKI

Dobrý den ja terveisiä Tšekeistä! Kuukausi Prahassa on kulunut hurjaa vauhtia, mutta samalla ollut yksi elämäni pisimmistä. Toisaalta tuntuu, että vastahan sitä tänne tuli, toisaalta uusia ihmisiä ja kokemuksia on karttunut sen verran, että tuntuu kuin olisi ollut täällä jo useamman kuukauden. Vaihdon parasta antia tähän mennessä ovat olleet uudet ihmiset ja kiinnostavat keskustelut sekä lyhyiden välimatkojen tuoma mahdollisuus matkustella Keski-Euroopassa.

Luennot alkoivat kolme viikkoa sitten. Valitsin mielenkiintoisen oloisia kursseja useista eri oppiaineista, sillä en saanut koottua kurssitarjonnasta selkeää, hyväksilukukelpoista opintokokonaisuutta. Näin pääsen täydentämään osaamistani niin lingvistiikan, kirjallisuuden kuin opettamisenkin osalta ja saan laajan kuvan tšekkiläisestä opetuksesta. Kurseillani käsitellään muun muassa amerikkalaista kirjallisuutta, sosiolingvistiikkaa, diskurssianalyysejä sekä kielen opettamisen metodeja ja oppimisprosesseja. Kaikki valitsemani kurssit opetetaan englanniksi, joten pääsen (tai joudun) myös kehittämään akateemista englanttiani.

Opettavaisimmaksi kokemukseksi tähän mennessä nostaisin tšekin kielen opiskelun. Itselle täysin vieraan kielen opiskelu kohdekielisessä maassa on antanut minulle mahdollisuuden kurkistaa siihen maailmaan, jossa suomea toisena kielenä opiskelevat maahanmuuttajat elävät. Kun tšekin opettajani ensimmäisen oppitunnin aluksi tuli kätelemään minua ja esittäytyi tšekiksi vaatien minulta samaa,

Ella pysäköimässä paikallista ajopeliä.

tuntui siltä kuin minut olisi heitetty suoraan sinne kuuluisaan altaan syvään päähän.

Vaikka viihdyn täällä erittäin hyvin, iskee koti-ikävä tietysti aika ajoin. Suomesta ikävöin läheisten lisäksi erityisesti sitä, miten kaupassa asioidessani sekä kassatyöntekijä että minä ymmärrämme toisiamme ongelmitta. Niin, ja tietysti salmiakkia ja saunaa.

ELLA SUHONEN

Hyödyllisiä tšekinkielisiä fraaseja:

**Malé ryby taky ryby.
Pienikin kala on kala.**

**Snesl bych ti modré z nebe.
Ottaisin sinisen taivaalta vuoksesi.**

**Strč prst skrz krk.
Työnnä sormi kaulan läpi.**

sanelaiset maailmalla

Kartuttamaan (Ame)rikasta kokemusta Yhdysvaltain Kansasin parissa.

COLIN CREEVEY

Olen kolmannen vuoden suomen kielen pääaineopiskelija ja opiskelen tämän kevään Kansasissa, Pittsburgissa. Saavuin tammikuussa läheiselle lentokentälle Jopliniin, Missouriin, ja vastassa olivat aurinko ja Amerikka. Nyt takana ovat jo monesta elokuvas-ta tutut "Midterms" ja "Spring Break".

Kansas on tähän aikaan vuodesta hyvin harmaata preeriaa. Auringonkukkia ei vielä näy missään, mutta joistakin pelloista voi erottaa, että niissä kasvatetaan maissia. Sää on vaihteleva: välillä paistaa aurinko kuin kesällä, välillä on kova tuuli, ja välillä tulee pieni lumikerros. Tornadoja ei ole vielä ollut, mutta yksi jäämyrsky on takana. Kylmän sään takia Facebookissa julkaistiin ohjeet kerrospukeutumiseen, ja kerran myös koulu suljettiin sään takia. Yleensä amerikkalaisilla on aina lippis ja huppari, mutta kylmän sään aikana lippis saattaa vaihtua pipoon. Cowboy-hattuja täällä ei näy, mikä oli aikamoinen pettymys.

Yhdysvallat on aika lailla sellainen kuin kuvittelin, vaikka moni arjen asia olikin yllättävästi toisin. Vessat, suihkut, pistokkeet, ovenkahvat, lukot ja erityisesti juomavesi ovat erilaisia kuin Suomessa. Ruokalan ruokaan kuuluu salaatin ja "terveellisempien" vaihtoehtojen lisäksi aina pitsaa, ranskalaisia ja burgereita, mutta täytyy sanoa, että nekin ovat aika erikoisia. Meksikon vaikutus näkyy joka puolella, ja ruokapöytäni kuuluu myös paljon tacoja ja tortilloja. Ruoan laadun lisäksi toinen pettymys oli karkkihyllä. Amerikka ei olekaan karkkien luvattu maa. – Ruisleipää ja salmiakkia, kiitos!

Opiskelen kirjallisuutta ja Yhdys-

Janette suorittamassa taikuuden aineopintoja noitien ja velhojen mentoroinnissa Hollywoodissa.

valtojen historiaa, ja joka tunnille on yleensä jotakin läksyä. Omalla sivulla ni voin nähdä, kuinka paljon pisteitä olen saanut palautettavista tehtävistä ja miten ne vaikuttavat siihen, kuinka paljon prosentteja minulla on sadasta. Kielivaikeuksia minulla ei ole ollut pieniä yllätyksiä lukuun ottamatta. Kerran amerikkalainen ystäväni ei esimerkiksi tiennyt Walmartissa, mitä tarkoitan, kun sanon "porridge", mutta löysimme kyllä lopulta niitä "Oatmeal"-pusseja.

Ennen lähtöä mietin kovasti sitä, osaanko sanoa "Sir" ja "Ma'am" tai esimerkiksi "Professor Daley". Olen kuitenkin huomannut, että puheen

sävy on kaikista tärkeintä. Olisi kuitenkin parempi sanoa "See you tomorrow, Professor", mutta usein minulta lipsahtaa "See ya".

Nyt kevätlomalla seikkailin Kaliforniassa, jossa en nähnyt yhtään pilvettä taivaalla. Mukana oli toinen suomalainen, korealainen ja brasilialainen. Kävimme katsomassa Hollywoodkylttiä, Universalin studioita, Disneylandiä ja loikoilimme myös rannalla Santa Monica ja esimerkiksi Malibussa. Koti-ikävä ei ole vielä iskenyt, vaikka monia suomalaisia asioita kaipaankin.

JANETTE ALATALO

Mikä ihmeen S2-harkka?

Pedagogisissa aineopinnoissa äidinkielenopettajaksi opiskelevilla on mahdollisuus syventyä äidinkielen lisäksi myös suomi toisena kielenä ja kirjallisuus -oppimäärään. Mutta mitä tämä oikeastaan tarkoittaa? Lue tämä juttu, jos olet pohtinut, kannattaisiko sinun hakea S2-harjoitteluun ja miksi.

LAURA WALDEN

Harjoitteluvuotta edeltävänä keväänä saat monia viestejä liittyen harjoitteluun, ja yksi näistä viesteistä koskee S2-harjoittelua. Viestin saatuasi täytät halutessasi hakulomakkeen harjoittelua koskien. Hakemukseen sinun tulee kirjata muun muassa aiempi kokemus S2-alan opinnoista tai töistä sekä syy, miksi haluat S2-harjoitteluun.

Käytännössä S2-harjoittelu tarkoittaa sitä, että sinulla on mahdollisuus suorittaa osa opetusharjoittelusta S2-harjoittelupaikassa: syksyn ja tammikuun vietät harjoittelussa Normaalikoululla, samoin kuin kaikki äidinkielen ja kirjallisuuden opetusharjoittelijat, ja loppukevään jossain toisessa paikassa tehden S2-harkkaasi.

S2-harjoittelupaikat vaihtelevat vuosittain, joten hakiessasi harjoitteluun, et vielä saa tietää, mihin paikkaan päädyt harjoitteluasi tekemään. Tänä lukuvuonna S2-harjoittelua pääsi suorittamaan perusopetukseen valmistavassa opetuksessa, Kielikeskuksella, yläkoulun S2-ryhmissä sekä verkkokotoutumiskoulutuksessa, joka on suunnattu aikuisille maahanmuuttajille.

Me S2-harkkalaiset suoritimme osan ainepedagogiikan opinnoista

omana ryhmänämme. Näissä ryhmätapaamisissa keskityimme S2-peda-

gogiikkaan, minkä vuoksi S2-harkkatuntien alkaessa teoriaa oli käsitelty

jo paljon. Alkuun S2-pedagogiikka voi tuntua hieman kaukaiselta, mutta ei hätää, asiat selkeytyvät käytännön kokemusten myötä.

Me olemme oppineet paljon esimerkiksi eriyttämisestä ja toiminnallisuudesta omien harkkatuntiemme kautta. Näistä opeista on hyötyä tulevaisuuden työelämässä, vaikka ei S2-opettajaksi päätyisikään. Nämä ilmiöt ja opitut asiat ovat varmasti siirrettävissä myös äidinkielen oppitunneille. Kannattaa myös muistaa, että jokaisella äidinkielenopettajalla tulee olla valmiudet opettaa suomea toisena kielenä ja arvioida S2-oppimäärän mukaan eteneviä oppilaita.

Kokemuksemme mukaan S2-harjoittelu on kokonaisuudessaan ollut erittäin antoisa, emmekä kadu siihen hakemista. Uskomme, että S2-harjoittelu antaa jokaiselle uusia näkö-

Kuvassa valmistavan opetuksen luokka, joka tuli harjoittelun kautta alikirjoittaneille tutuiksi.

kulmia kielen opettamiseen. Tämän lisäksi harjoittelu on oiva mahdollisuus päästä "Norssikuplan" ulkopuolelle ja saada kokemusta erilaisista opetusympäristöistä. Harkkapaikan

kautta voit napata jopa työpaikan tai vähintään saada jalan oven väliin.

ANNA-KAISA KOSKELO
MARKE RISSANEN

S2 opettajat on nyt Suomenopettajat ry

Kaikkien suomen kieltä opettavien
ja alan opiskelijoiden yhteinen
pedagoginen ammattijärjestö

Tutustu ja liity!

www.suomenopettajat.fi

 [suomenopettajat](https://www.facebook.com/suomenopettajat)

Error 404

Page not found.

This page doesn't exist? Please try again later?

**LEGENDAARINEN RAVINTOLA YLIOPISTON
VIERELLÄ TARJOAA OPISKELIJOILLE
HUOMATTAVIA ETUJA!
MEILLÄ VOI MYÖS JÄRJESTÄÄ OPISKELIJABILEITÄ
JA ILLANISTUJAISIA.**

TERVETULOA SOHWILLE!

WWW.SOHWI.FI VAASANKATU 21, JYVÄSKYLÄ RAVINTOLA@SOHWI.FI

Ahdistaako lehden mieletön meno? Onko muita huolia?
Tämä sivu on tarkoitettu rauhoittumiseen. Voit palata tänne aina, kun siltä tuntuu.

Täällä sinulla on tilaa ajatella.

Seikkailu harkkavuoden läpi

Anonyymi tarina siitä, miten harkkavuodesta selviytyy (ehkä).

SYYSKUU

Jännittää. Liikaa tietoa, aivan liikaa tietoa. Innostus. Ekat intensiivipäivät. Liikaa vuorovai-
kutusta, tekisi vain mieli upottautua sängyn
syövereihin Netflixin kera. Nyt jo vähän väsyttää.

JOULUKUU

Alkaa hahmottumaan, kuinka
paljon on tullut opittua. Hetkeksi
helpottaa. Joululoma ei ole
tuntunut näin merkitykselliseltä
sitten yläkouluaikojen. Opintopis-
teitä kasassa tältä syksyltä 5.

LOKAKUU

Ensimmäiset omat opetukset. Intoa riittää vie-
lä. Tietotulva kasvaa. Syysloma, suosittelemme
käyttämään rentoutumiseen.

MARRASKUU

Intensiivipäivät iskevät jälleen. Tällä
kertaa niistä selvittiin jo paremmin. On-
nistumisia ja epäonnistumisia harkka-
tuneilla. Fyysiset oireet yllättävät.

TAMMIKUU

New Year New Me (tai sitten ei). Loman lyhyys yllätti. Karu paluu arkeen. Katse kevääseen, voiton puolella ollaan.

HELMIKUU

Tuntien suunnittelu sujuu jo rutii-
nilla (jee). Tutkimus ahdistaa. Pinna
kireällä. Fyysiset oireet yllättävät
jälleen.

MAALISKUU

Tilannepäivitys: opintopisteitä ka-
sassa 10. Tutkimuskin ehkä ete-
nee. Kohti viimeisiä harkkatunteja.
Vähiin käy, ennen kuin loppuu.

HUHTIKUU

Opet stagella (kuulostaa hienommalta kuin mitä
todellisuudessa on). Portfolio ja stepit (häh mit-
kä?). VAPPU sinua odotetaan.

VALAMIS!

Kyllähän tästäkin selvittiin. Onnea seuraaville
vuosikursseille: May the force be with you.

Kirjoittajat ovat anonyymejä neljännen
vuoden opiskelijoita. Kaikki kuvat ovat
kuvituskuvia eivätkä liity tapaukseen.

Seikkailu ruudun

Lapsuus on seikkailu. Ei pikkulapsena kuitenkaan ihan pelkkä elämä seikkailuksi riittänyt, ja siinä missä vanhemmat tuijottivat *Survivoria* ja *Amazing Racea*, teetettiin lapsillekin samaistumispintaa ja sydämentykytyksiä tarjoavaa tosi-tv:tä. InSanen toimittaja **Alexi** sukelsi lapsuuden suurimpien tv-seikkailujen pariin!

HUI HAI HIISI

Varhaisimmat tosi-tv-seikkailumuisot liittyvät YLE:n *Hui hai hiisi* -ohjelmaan. Ohjelmassa joukko ihan tavallisia lapsia suoritti hurjia tehtäviä kiltin keijun auttaessa heitä. Äkkiseltään alitajunnasta nousevat esiin edelleen silloin tällöin käytössä oleva loitsu "valotaika! *tapu tapu*", hämyinen tv-studio sekä kerta toisensa jälkeen kuumatusta aiheuttaneet jättiläisen jalat. Toimittaja valitsi nostalgiatripikseen Yle Areenasta löytyvän ilmeisesti alun perin vuonna 1999 ilmestyneen jakson "Metsänpeitto".

LÄHTÖKOHDAT:

Sähäkän, hieman power metal -henkisen tunnarin jälkeen kaksi epäilyttävästi Röllin näköistä peikkoa ja Berenike-keiju esittelevät jakson ongelman: eläin on loitsuttu metsänpeittoon, se ei siis löydä enää kotiinsa! Sitten päästään jännittävään osioon: jakson sankarit pääsevät estradille. Ongelmia ratkovat tomerat ja aivan ymmärrettävästi jännittyneet Jenna, Niklas ja Iiro.

MITÄ TAPAHTUU:

Pelastaakseen eksyneen lehmän metsänpeitosta seikkailijat arvailevat vihjeiden perusteella eläimiä ja tunnistavat eläinten jälkiä (huomaa pe-

dagoginen näkökulma!). Sitten ylittää ansapulverilla päällystetty silta, joten sillalla tarvitaan ketteriä jalkoja keltaisia tähden sakaroita väistellessä. Sen jälkeen ratkotaan hieman jakolaskupulmia lehmien aitaukseen asettamisen muodossa. Lopussa etsitään vielä kartalta lehmän reitti takaisin kotiin! Jotain aika on tehnyt muistoille: vaaran tuntu ei ole ollenkaan niin läsnä kuin arviolta kuusivuotiaana, kumma juttu.

SYDÄMENTYKYTYKSIÄ AIHEUTTAA:

Kaukaisuudesta kuuluu hiisivartijan huutoa, jota budjettirölli Matti säikky. Lopussa esiintyvät toimittajan aivopoimuissa edelleen kummittelevat jättiläisjalat omistajineen, joka raivoaa Matti-peikolle. Lasten aika leppoisan touhuilun hurjin hetki on aukeavan kalliokolon välistä ryömiminen. Katarttisena loppuna ongelman selvittäneet lapset saavat palkinnoksi karhunhammaskorut.

HANNELE MÄKI-ÄIJÖ

Tekijänoikeussyistä toimittaja lavasti kotiinsa *Hui hai hiisi* -ohjelman traumaattiset jättiläisjalat ja pelokkaan peikon.

takana

ALEKSI MÄKELÄ

SYRHÄMÄ

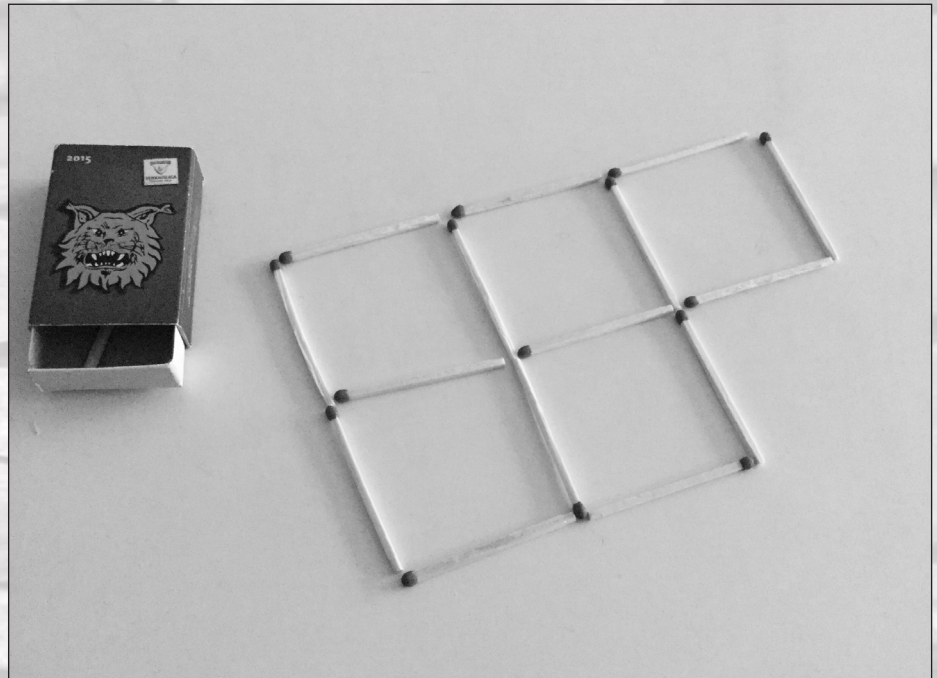
Toimittaja muistelee, että hieman vanhempana Hui hai hiiden jättämän aukon täytti myöskin YLE:n tuottama Syrhäma. Seikkailut taisivat tapahtua ulkotiloissa ja vihulaisina taisivat olla ankeuttajahenkiset kaapuhirvitykset. Mutta voi, Syrhamän katseluaika YLE Areenassa on ohi. YouTube pelastaa, ja muistia virkistää vuonna 2005 ilmestynyt jakso "Puhurikukka".

LÄHTÖKOHDAT:

Kellastunut kartta, ratsastava viittahahmo, keihäitä ja sellejä: nyt ollaan ihan sormustenherra-tasolla! Myös laulettu tunnari on autenttisen fantasiahenkinen. Anniina, Meri-Tuuli ja Jenna auttavat Pajupuron kyläläisten pelastamisessa ja lähtevät etsimään puhurikukkaa, jonka avulla seppä takoo taikaesineitä.

MITÄ TAPAHTUU:

Nyt on kiireen ja vaaran tuntua! Ensin hiivitään vartijan silmän välttäässä mökkiin, jossa ratkaistaan arvoitus. Oikein ratkaistu arvoitus loihii esiin ikaikaisen tietäjän. Sitten ratkaistaan kuva-arvoitusta. Sotkuisesta varastosta etsitään avain, jonka jälkeen ratkaistavana on klassinen tulitikkujen poistamistehtävä. Sitten ylitetään sumuinen suo kävellen kapeiden tukkien päällä. Hehkuvasilmäinen jätti peluuttaa Kim-leikkiä. Puhurikukan löytymisen jälkeen sen avulla taotaan taikaesine luote, ja dropaapa seppä takomisen lomassa hieman nelipolvista trokeetakin! Syrhäma on mitä

Syrhamän seikkailijat ratkaisivat tehtävän, jossa tulitikkukuvioista täytyy poistaa kolme tikkua niin, että jäljelle jää kolme samankokoista neliötä eikä yhtään ylimääräistä tikkua. Osaatko muka ite?

ilmeisimmin hieman vanhemmalle välle tehty kuin sisarohjelma Hui hai hiisi, sillä tehtäviä joutuu aikuiskatsotakin hieman pätkäilemään. Vaanivat kaapuhahmot ovat aivan todellinen uhka!

SYDÄMENTYKYTYKSIÄ AIHEUTTAA:

Silloin tällöin kuvataan sumun keskellä ratsailla vaanivaa sormusaaveen serkkua. Myös ankeuttajaörkkien sähinä ja keihäät karmivat. Seikkailijoiden ehdottomasti hurjin koetus on suon ylittäminen tukkien päällä, pahtaenteisen sumun velloessa aivan jalkojen alla. Sen jälkeen lapset kohtaavat kiiluvasilmäisen, möreä-äänisen puhuvan vuoren. Taikaesine taotaan aivan viime hetkellä, ja seikkailijat palataan ansaitusti.

YHTEENVETO:

Tehdäänkö tällaista televisiota enää ollenkaan? Toimittaja myöntää olevansa aika ulalla lastenohjelmascenestä, mutta tällaista sitä oikeasti toivoisi tulevaisuuden toivojen tujottavan. On kalevalahenkistä kansallisromantiikkaa ja mystiikkaa, aina toimivaa fantasiaa ja hoksottimia kehittäviä tehtäviä. Toimittaja muistaa myös joskus seuranneensa naapuriluokkalaisen kaverin seikkailuja ja haaveilleensa itsekin joskus taika maailman pelastamisesta. Onneksi Wikipedia osaa kertoa, että ohjelmia on näytetty moneen otteeseen uusintoina. Toivottavasti siis vielä nykypolvetkin jännittävät Pajupuron ja Hiisi-vuoren kohtaloita!

ALEKSI MÄKELÄ

luonteesi lujuus

TULOKSET: MITÄ TARVITSET ELÄMÄSI SEIKKAILUUN?

ASENNETTA

Pidä nämä: Jaxuhali! Tsemppiä! Hyvin sä vedät! Anna mennä! Kaikki järjestyy! Huomenna on uusi päivä! Pidä lippu korkealla!

MUMMON / ÄIDIN NEUVOJA

Esimerkiksi neuvot ottaa kaupan tuote takarivistä tai epäkannustavat tsemppaukset vievät elämässä pitkälle!

RIKOSKUMPPANIN

Rikoskumppanista on tukea mm. silloin, kun et pärjää Wordin asetelujen kanssa tai kun valinnanvaikeus karkkihyllyllä yllättää.

AIKAA

Varaa aikaa kaakeleiden saumojen jynssäämiseen, tv-ohjelmien uusintojen katsomiseen sekä keskustelupalstojen lukemiseen.

AVARAKATSEISUUTTA

Suhtaudu avoimemmin hissi- ja vessakeskustelijoihin sekä kissojen välinpitämättömyyteen.

PÄÄMÄÄRÄN

Ota päämääräksesi harrastaa keran viikossa porrastreeniä Ylistönmäen rappusissa, koska voit.

RAHAA

Opiskelija tarvitsee rahaa vähintäänkin impulssiostoksille, alennusmyynneille ja eläkesäästämiseen. Ja kaljaan.

ROHKEUTTA

Paljon rohkeutta vaativat mm. ränätateessa talsiminen, luennoitsijalle vastaan sanominen ja vieraan ihmisen viereen istuminen.

MAALLISTA MAMMONAA

Keräile mahdollisimman paljon erivärisiä hiuspinnejä – niillä kaikki ovet ovat Sinulle avoimet!

VAIN ITSESI SELLAISENA KUIN OLET

Lolasdasdasfgrwpfhffghghgh.

Jos kaipaat lisää testejä, selaa sivulle 8.

Jos taas sait tarpeeksesi testeistä, voit vaikka sulkea koko lehden.

HULLU TESTAAJA & SALAINEN TIEDONANTAJA

Puu-Jyväskylä

AURINGONSÄDE paistoi Matildan silmiin, kun hän astui ulos yliopiston kirjastolta yhdessä ystäviensä Kaarinan ja Sofian kanssa. Kevät alkoi olla jo pitkällä, ja he joutuivat väistämään vesilammikkoa alkaessaan kävellä kotiin päin. Matilda hymyili iloisesti, sillä opiskelu kirjastolla oli tuottanut tänään toivottua tulosta.

Sofia pukikin kaikkien heidän ajatuksensa sanoiksi: "Nyt kun tämä ryhmäessee tuli palautettua, meillä ei ole enää kuin se yksi tentti ja pieniä hajanaisia tehtäviä ennen vappua!"

"Ja sehän on selvä, ettei vappuna opiskella", vastasi Kaarina merkitsevästi. "Mahtavaa, että nyt alkoi viikonloppu ja ensi viikolla on jo vappu. Kurjaa tosin, että se tentti on vasta ensi perjantaina. Joudun varmaan jättämään väliin vappuviikon ensimmäiset tapahtumat, koska olen niin surkea hahmottamaan suomen kieltä siten kuin sitä pitäisi hahmottaa s2-opetuksen näkökulmasta", hän lisäsi vähän alakuloisesti.

"Kyllä meidän muidenkin pitää lukea siihen tenttiin", Matilda lohdutti. "Me ehditään kämppäapproille, kirkkopuiston vappuhulinoihin ja vappupäivänä päästään ottamaan aurinkoa Harjulle herkkueväiden kera. Kyllä me ehditään viettää vappua monta päivää." Matilda vappu jo kutkutti ihanasti, ja Kaarinakin hymyili taas iloisemmin.

TYTÖT kävivät ostamassa ruokaa läheisestä marketista, jonka jälkeen he erosivat kukin omalle suunnalleen. Matilda asui ihan muutaman korttelin päässä. Päästyään omaan pikku yksiöönsä hän laittoi ruokaa ja söi sitten katsoen samalla eilisen Temptation Island -jakson netistä. Tiskattuaan Matildan katse osui sivupöydällä olevaan Täällä Pohjantähden alla 1 -kirjaan, jota hän luki nyt kolmatta kertaa vapaa-aikansa viihteeksi. Hän oli aina ollut kiinnostunut historiasta ja opiskelikin sitä valinnaisena aineena yliopistossa. Nyt tytön valtasi taas sama vahva tunne, joka oli viime päivinä lumonnut hänet kerta toisensa jälkeen. Kirjaa lukiessaan hän eli voimakkaasti menneisyydessä ja pohti monia yllättäviäkin asioita. Juuri eilen salaattia tehdessään hän oli miettinyt oliko 1800-luvun Suomessa paprikaa salaattiaineksissa!

Matilda otti kirjan käteensä, siveli sen vaaleansinistä kantta ja toivoi taas enemmän kuin mitään muuta sillä hetkellä, että voisi matkustaa ajassa taaksepäin. Oli niin paljon mitä hän halusi tehdä, kuten jutella Minna Canthin kanssa ja nähdä miltä Jyväskylä ja yliopisto näyttivät 1800-luvulla.

Näistä ajatuksistaan kiihtyneenä Matilda sulki silmänsä ja hypähti hieman. Tömähtäessään lattiaan hän yhtäkkiä tunsikin sen erilaiseksi. Hänen ympäriltään alkoi myös kuulua puheensorinaa, ja hän tunsu poskellaan pienen tuulenviereen. Matilda avasi kummissaan silmänsä ja ällistyi.

Hän seisoj ulkona auringonpaisteessa ympärillään puutaloja ja ihmisiä, jotka kävelivät vanhanaikaisissa vaatteissaan hänen ohitseensa. Myös hevosia ja hevoskärryjä näkyi kadulla, joka tosin ei ollut päällystetty asfaltilla. Matilda kääntyi katsomaan myös itseään ja huomasi olevansa pukeutunut pystyraitaiseen hameeseen ja esiliinaan. Valkoisen puuvillapaidan päällä hänellä oli tumma jakku, ja päässään hänellä oli huivi.

Näenkö unta vai matkustinko juuri ihan oikeasti ajassa taaksepäin? Matilda ajatteli nipistäessään itseään käsi-varresta. Hän tunnisti kauempana siintävän Jyväsjärven ja muisti lukeneensa puu-Jyväskylästä, ajasta jolloin Jyväskylän rakennukset olivat puusta rakennettuja ja kaupunki oli vielä hyvin maalainen.

Matilda lähti kulkemaan katua ensimmäisinä ajatuksinaan päästä näkemään yliopisto ja saada selville mikä vuosi nyt oli. Päästyään Seminaarinmäelle, hän katseli sitä ihmetellen. Siellä ei ollut yhtäkään rakennusta, vain metsää. Hän kääntyi takaisin kohti keskustaa, joka oli selvästi pienempi kuin toisella vuosituohannella. Häntä tuli vastaan kaksi nuorta naista, jotka keskustelivat keskenään.

"Anteeksi, mutta voisitteko kertoa minulle mistä löytäisin uusimman sanomalehden?" Matilda kysyi neideiltä.

Naiset hymyilivät hänelle. "Olemme juuri menossa ostamaan kahvia ja sokeria. Haluatteko tulla meidän mukamme? Kauppapuodissa on myynnissä myös sanomalehtiä", sanoi vaaleahiuksinen neiti.

"Se olisi mukavaa, kiitos", Matilda hymyili kiitollisena. "Minun nimeni on Matilda. Olen tässä kaupungissa ensimmäistä kertaa." Sehän piti tavallaan paikkansa.

"Minun nimeni on Hilda", sanoi toinen neiti, jolla oli laineikkaat kiharat hiuksissaan. "Ja tämä tässä on Minna." Vaaleahiuksinen neiti nyökäytti päätään ystävällisesti Matildalle.

"Puhuimme juuri siitä, miten suomenkielisen kansan tulisi saada tasavertaista opetusta ruotsinkielisten kanssa", Hilda jatkoi, kun he alkoivat kävellä yhtä matkaa. "Työväki ja herrasväki ovat eriarvoisessa asemassa, ja varsinkin työläis-

perheiden tytöt jäävät yleensä vaille opetusta, eikä perheillä ole varaa kouluttaa kaikkia poikiaankaan.”

”Onneksi suomenkielistä koulutusta on jo saatavilla joissain paikoissa. Koulutus tulee kuitenkin viedä syrjäkylille asti, ja tyttöjen pitäisi päästä opiskelemaan yhtä lailla kuin poikienkin”, Minna sanoi. ”Onneksi meitä kansakoulunopettajia koulutetaan nyt tehtävään, jossa voimme edistää niin kielen kuin sukupuolenkin tasa-arvoa. Minä ainakin haluan tulevaisuudessa tehdä töitä sen eteen, että tytöt ja naisetkin pääsevät kouluttautumaan siten kuin itse haluavat.”

”Tekö olette opettajaseminaarissa?” Matilda kysyi haltioituneena. ”Missä opetus järjestetään ja millaista opetusta siellä annetaan?”

”Opiskelemme kaupunginkirkon lähellä olevissa rakennuksissa”, Minna vastasi. ”Opetusta järjestetään esimerkiksi viljamakasiinissa. Olisi kyllä hienoa, jos meillä olisi kunnan seminaarirakennukset.”

”Meille opetetaan monia eri aineita, kuten laulua, voimistelua, laskentaa, historiaa, käsityötä ja luonnontietoa”, Hilda luetteli ja katsoi lopussa merkitsevästi Minnaan, joka ei ollut huomaavinaanakaan katsetta.

PÄÄSTYÄÄN pieneen ja hieman ahtaaseen kauppapuotiin Matilda katseli ympärilleen kuin aarraitassa. Kauppias tervehti heitä ja kysyi mitä heille saisi olla. Matilda kuunteli, kun Minna ja Hilda pyysivät kahvia ja sokeria, ja päättivät vielä ostaa perunoita.

Jutellessaan neitien kanssa kauppias kysyi kujeillen Minnalta: ”No, joko se luonnontiedon opettaja herra Canth on kosinut teitä, neiti Johnson? Ihmiset puhuvat, että hän on pahan kerran pihkassa teihin.” Minna punastui samaan aikaan, kun Matildalle valkeni kuka tämä todellisuudessa oli: Minna Canth! Voiko tämä todellakin olla totta, hän oli juuri jutellut Minna Canthin ja tämän ystävän kanssa!

Matilda hätkähti, kun kauppias suuntasi katseensa häneen ja kysyi mitä hän tahtois ostaa. Matilda yritti toeta suuresta oivalluksestaan ja pyysi saada nähdä viimeisimmän lehden. Kauppias etsi sen takaansa hyllystä ja näytti sitä. Matilda oli jo mielessään saanut kasattua palapelin osia paikoilleen, joten hänen arvauksensa vuosiluvusta oli lähes oikea: sanomalehden nurkasta näkyi, että elettiin kevättä 1864. Hän oli matkustanut ajassa taaksepäin 155 vuotta, ja tässä ajassa Jyväskylän yliopiston esiaste eli Jyväskylän Seminaarikin oli perustettu vasta edeltävänä syksynä.

Hänellä ei ollut rahaa, eikä euro tässä ajassa olisi kelvannutkaan, eivät edes viimeisimmät markat, sillä Matilda tiesi markan uudistuneen 1900-luvulla. Siksi hän ei tiennyt mitä tekisi, ja päätyi siten kysymään ensimmäisen mieleensä tulleen asian: ”Myyttekö paprikoita?” Kauppias katsoi häntä hetken ja raapaisi korvallistaan. ”Jaa, en ole koskaan kuullutkaan paprikoista, saati myynyt tai syönyt niitä. Ovatko ne joitain ulkomaisia mausteita?”

”Joitain sen tapaisia”, Matilda hymyili.

MINNA ja Hilda olivat juuri kääntyneet valitsemaan perunoita puodin seinustalle asetetuista säkeistä, kun Matilda tuns jonkin näkymättömän vetäisevän häntä rajusti, niin että hän horjahti. Hän ymmärsi heti, että nyt oli tullut hänen aikansa lähteä. Matilda kiiruhti ovelle, josta huusi neideille ja kauppiaalle: ”Kiitos kaikesta!” Hän ei ehtinyt enää näkemään kuulivatko Hilda ja Minna häntä, sillä hän säntäsi kauppapuodin ovesta ulos portaille ja tuns samassa nykäisyn, jonka voimasta hänen jalkansa irtosivat hetkeksi maasta. Matilda puristi silmänsä kiinni, ja kun hänen jalkansa tapasivat taas maan, hän tuns jalkojensa alla kiviportaiden sijaan parkettilattian. Hän avasi silmänsä ja huomasi olevansa omassa asunnossaan ja puristavansa kirjaa kädessään.

Pöydällä oleva puhelin piippasi vaativasti. Hetken Matilda vain seiso paikalleen jähmettyneenä. Sitten hän huomasi olevansa nälkäinen ja katsahti kelloa. Se näytti iltayhdeksää. Siksi hän voiteli itselleen voileivän, leikkasi paprikaa juuston päälle ja joi ison lasillisen maitoa. Samalla hän muisteli aikamatkaansa ihmetellen. Hän oli tehnyt juuri ne asiat, joista oli unelmoinut, ja oppinut samalla paljon uutta historiasta. Toivottavasti aikamatkailu ei ollut vain kertaluonteinen kyky, vaan hän pystyisi tekemään aikahyppäyksen uudestaan. Matilda päätti kokeilla asiaa ensi viikolla, kunhan olisi ensin sulatellut ensimmäistä matkaansa hieman.

Nukkumaan mennessään Matilda katsoi puhelintaan ja huomasi WhatsAppissa monta lukematonta viestiä Konsonanttiflikkojen ryhmässä. Kaarina ja Sofia olivat pohtineet mitä piknikevääitä he tekisivät vappupäivälle. Kun he eivät olleet saaneet vastausta Matildalta, he olivat tivanneet mihin tämä oli kadonnut. Hymyillen itseksensä Matilda naputteli vastausviestin: ”Ette uskoisi vaikka kertoisin.” Sitten hän sammutti valot ja veti peiton ylleen.

Seikkailua sieluihin

Olet edennyt tässä elämän pelissä sellaiselle tasolle, josta ei ole enää paluuta. Nyt sinun on ratkaistava, mihin suuntaan lähdet. Oikean valinta vie sinut varmasti perille, muttei helposti. Käytä seuraavaa kaupakuitia elämäsi aarekarttana.

Aloita itseäsi varten sellainen harastus, jossa pääset haastamaan kehoasi tai mieltäsi uudella tavalla. Tarvitset näitä taitoja tulevaisuuden haasteissa, jotka selviävät sinulle kesäkuun puolivälissä. Panosta self-help-kirjallisuuteen.

Onnenamulettinasi toimii tästä eteenpäin kuminauha. Kun tilanne on paha, voit kietoa sen sormesi ympärille, toivoa ja puhalttaa, ja huomata, että kuminauha on yhä sormesi ympärillä. Varo kuminauhan katkeamista!

Lataa Tinder ja valitse sieltä uusi seikkailukumppanisi. Ehdota hänelle treffejä kaupungille. Jokaisessa tienhaarassa heittäkää kolikkoa. Jos päälle jää kruuna, suunnatkaa oikealle, jos klaava, edetkää vasemmalle. Katsokaa minne päädytte.

Et ole päässyt päämääräsi, sillä heikkoutesi, kuten Temptation Island Suomi ja Mäkkärin yömenu, ovat estäneet sinua tavoittelemasta onneasi tositaroituksella. Osta huonekasvi, niin saat jännitystä elämäsi.

Uskotko sielunvaellukseen? Entäpä Jeesukseen? Jos vastasit molempiin ei, voit olla varma, että kaupan tarjoukset eivät ensi kauppareissulla koske mitään sellaista, mitä olit aikonut ostaa. Älä siis osta yhtään mitään.

Ensi kerran kun kouluhommat tökkivät, anna mielesi lähteä seikkailuun. Mieti, mitä ottaisit mukaan autiolle saarelle. Hanki nämä esineet varmuuden varalta. Vahvuutesi tässä kuussa on puoliksi pilaantunut hedelmä.

Etsi kampukselta mahdollisimman humanistin näköinen tyyppi ja hymyile hänelle. Toru sitten itseäsi tästä hirvittävästä stereotyyppisestä ajattelustasi. Muista olla valmiina kaikkeen tiistaisin ja varsinkin aamuneljältä.

Kirjoita kortti jollekin, jonka kanssa et ole vaihtanut kuulumisia aikoihin. Lähetä kortti ja katso, millaisen tapahtumaketjun se saa aikaan. Kulje kotiin ensi kerran eri reittiä kuin tavallisesti, varmuuden vuoksi.

Toteemieläimesi undulaatti on vairoittanut sinua uhkaavasta, muttet ole kuunnellut. Luovu siis yhdestä omistamastasi tavarasta toukokuun loppuun mennessä ja vaihda toteemieläintäsi niin kesästäsi tulee ikimuistoinen seikkailu.

Oletko jo seikkailut kirjaston väistötiloissa? Jos et, seuraavan viikon ajan vahvuutesi on käännetty kirjankulma. Toukokuun 2. päivä tapahtuu jotain mitä et ole odottanut. Selviät tapauksesta käyttämällä kumisaappaita neljä päivää.

Häikäiseekö auringonvalo seikkailuhenkistä auraasi? Edessäsi on taas riski, joka kannattaa ottaa vain, jos jo haikaillet kesän koittavan. Päätös on sinun. Muista, että olet oman elämäsi seikkailija.

**INSANEN ASTROHÖRHÖ
KUVAT AURA TUOMINEN**

Darranen deeku dallas
döfäten delaamiselta
Dyykkais dödöö!
Dokas duunaridrinkii
darwinmaisella draivilla
dorka daami

Briljantti britti
brassaili bisneksillään
– Buy buy baby, baby buy
buy!
Beach house Balilta
baarista bimboa
bileistä, boolista bajamajaan

Korotonta kolossia koipeen
kumpparikelikö?
Kävelen kepeästi kengilläni
kaikki kunnossa, kunnes
kaadun kuitenkin
katselikohan kukaan?

Grammakin greippiä,
granolaa, guavaa
guacamolea gumbolla
geenimuunneltua gerbiiliä
gluteenillista gulassia

glorifioitu gourmet-giljotiini

Hirmuisen hauska herra
huumorimiehenä
huomautteli hämyjä
hirnui hauskuuksiaan
hämääntymättä huutelijoista
hankkimatta hurttia
hymyäkään

Joskus jokin jää jumittamaan
järjetöntä, jäsentymätöntä
jokapäiväistä jähkailua
joka jatkuu ja jatkuu
juurtuen juomiinsa
Joko jatkettaisiin, jooko

Muutama mies muoreineen
mietiskeli menneitä,
möyhittyjä mantuja
margaritoilla mammonatta
Miten muutenkaan
maailmaa muutetaan?

Rangaistavaa rakastaa
rikollista
ruokkia ruokottomia riemuja
romantisoida rappiota
rillutella roppakaupalla
rietasta rouvaa rakastella

Palasin peruskouluun
pohdin puuhakasta poikaa
parin pulpetin päässä
Pelaakohan poju polttopalloa
piirteleekö pikkutuhmia
pussaako piilossa pensaiden?

Fiestaa, flamenco,
fiinejä fetsejä,
friikihkö fakiiri fasaaneineen
Flegmaattisella fanilla
froteinen frakki
– fataalinen fiasko!

Varsin vähissä
viimeiset voimanrippeet
voitettu, väsytetty,
Voisin vain vajota,
vihdoinkin vapautua
vaipua vällyjen väliin

Quicksteppiä, Quentin,
waikka Wagnerin wieneriä!
– wellerismä webistä –

X-kromosomin xerokopiota
zoomaili Zorro, zen

Noin neljännesvuoden
niiskutin nuhaani
niistelin nenääni nessoon
narisevat nasaalit
nirhaantuvat nenäanaluset
näin ne nuutuvat

Shoppailen sumussa
saalistan senttivähennyksiä
summa supistuu silmissä
silti suunnatonta
sumplimista
suklaahyllylläkin –
sinistä, sittenkin snickersiä?

Läppärini lamaantui
luovutti lopullisesti
-> laitoshoitoon?
Latsin laturia,
läpsin laitojaan
luovutin, lepää lauhassa!

Chiliä chorizoon,

HETA AHO

U. W. Johnson

Matti

Myrkykky

Huivi

U. W. Johnson

Matti

Myrkykky

Huivi

Dr. Kilpinen

Kapteeni Aalto

Haulikko

Paistinpannu

Dr. Kilpinen

Kapteeni Aalto

Haulikko

Paistinpannu

Fennisti
since 1989

SATAMA

TOURUJOKI

Lätkämälia

Fennisti
since 1989

KORTEPOHJA

KIRKKOPUISTO

Lätkämälia

Kortepohjalainen

AINOLA

SCHILD TIN PORTTI

Puukkoo

Kortepohjalainen

FENNICUM

HARTU

Puukkoo